

קונטרס שירי מנחה

הנחת קצרות תיקונים והערות. לסי' שירת מנחת אלעזר (מלבד הנפסא תשובות לפשיטת ושאראל על סי' מנחת חלק א' ונפסא תשובות מבפניו בחלק הלו ובשאראל חלקים). ולהקל על המעיין בפנים ציינתי בזה הסי' לשם באותות הסימנים ונג על הדפים המעוררים. ובכל דף נחשבו ד' עמודים היינו שני עמודים מחוברים בכל צד (באשר ציינו כמה גם בספרים הישנים לטפרי רפוס כאלו שנחשבו לר' עמודים)

קונטרס שירי מנחה (למנח"א ח"א)

הקושיות וגם המפרש הסי' נס"ח כנראה ה' לו נוסחא זו ולחי ספיר דנריו נעה"י ויסקר פי דנרי המפטט המרעיש ע"ז כי לפי נוסחא זו ספיר פירשנו וגם הוא האמת נפסט כנראה ודלא תיקיף כהנ"ל וגם יורינו נזה דננרי התחזה"ק נהאמה (דף ה' ע"א) ח"ל דכל הקודם כחמתו ליראלו ליוה הוא דומה למי שמסרו לו מתפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מתפתחות החיצוניים נמה יכנס ונארח רוא אלני תמן י' רח"ת ה' וכו' עכ"ל והיינו כס' דעל דנרי רנה נ"ר הונא דדומה לתפתחות החיצוניים המשיגו ר' ינאי ליראת שמים לתרע"א וע"כ קאמר ונארח רוא אלני תמן יראת ה' היינו שאלו נמילולו הוא תרע"א שוא יראת ה' ע"ש ועיי' נעשרה מאמרות (מאמר חקור דין ח"א פרק כ"ה) שנראה מד' רש"י ניוחא למס' שבת על חלק דלית לי' דתא ותרעא ליראת וכו' עיי"ש ונפ"י י' יהודא

עוד בתרעא ועירא (דף ב' ע"א) נד"ה ובזה אופן חב' וכו' נמ"ש כנז' מדברי ר"י בר חנינא שלי ולירעו בלבד ניתנה התורה והוא נהג בה שובת ציון נתנה לישראל וכו' א"כ בכותב זה לא ישבח עוד מותרת כנז' עכ"ל והעירוי דכן נבואה מרש"י נדרים (נ"ה ע"א) ממדנר תמנה כן שאלם עושה א"ע כמדנר שוא מופקר לכל (פירש"י) תלמד תורה נחמס לכל) נחליאל (פירש"י) נעשית לו התורה כמו נחלה) היינו שמתקיים בידו תלמודו ע"ש במהרש"א נח"י אגדות שכ' דהיו כמו דלעיל נדרים נני מרע"ה שלמד תורה וישכחה עד שניתנה לו נחתנה וע"ש נעיון יעקב שכ' נ"כ כעיון יעקב שכ' נ"כ כעיון זה

במפתחות סי' כ"ז, הערה, נפוסה ועיי' ש"ס שנת (דף ע"ט ע"ג) נרמות המפילין עם המפילין והיינו המפילין הנתיים והוא כדנריו והסת דקרי להוא אח"כ קנינה להנתיים היינו להקל דלא קאי על הפרשיות ורואי' מוכרחת לדנריו הוא תמוס דקרי אח"כ להפרשיות של תפילין "מזוזה" דקאמר' עד שיעז נחתנה פירש"י נחתנה הן האגרות צנתוך הנתיים עכ"ל"ה וד' הפמ"ג הלא רק אלו האגרות הם המפילין וכך נקראו ואיך קורא אותן מזוזה

בשורת סי' א' (דף ג' ע"ד) נמ"ש להלכת לא הוי תרומה דשיליים וכו' עכ"ל עיי' נכסף משנה ה' נדרים פ"ה הלכה ט"ו ונשאר' קאלת סופרים להנאחרש"ק ז"ל נהשטות לגדרי רזין תשר' כ"ז — ונפוג התשר' סי' א' עיי' מה שכתנתי ע"ז נפנים נחלק ה' סי' י"ג נזה

בסימן ג' (דף ד' ע"ד) נסוף התשר' נמ"ש ומה מהני חיבר סדק בבב"ב הנה עיי' נשמת סי' ל"ה סעי' ל"ט נמעשה דהר"ז שסיים עוד חתכו האונות וראו שכל אונא ה' להסמפון כדרכה ולינה וכו' לא ה' להסמפון כלל מזה נראה שוא היתרת ולכן הטריפוה וכו' דלפי' מחלל הלו טעמי ה' הוכחה וכו' עכ"ל השת"ח ואם נחליף הטריפו מחמת זה הסמן נלמד שאין לה סמפון לאונא הזו ונחליף יס דיעות נראשונים אלו נקרא חליף א"כ מכ"ש נחסר אונא דטריפה מדינא דמא' לכ"ע אלא שאלו מכשירים נצטרך סדק לטעם הזה שהסתם סדורה נפנים כהילכתה ובשאלו וראים נפירוש להיפך שאין להם רק סמפון ח' והרי אדרנא סדורה נפנים רק לאונא ח' ומסר אונא הוא ונ"ע:

בתרעא ועירא (דף א' ע"ב) נמה שכתנתי ע"כ רמזו חבול בשבת (י"א ד"ב) כל מי שיש בו רה ואין בו יראת שמים וי' למאן דאית לי' דרתא ותירעא לדרתא לא עביד בניו ליראת שמים תרע"א כנז', וע"ז תמחו דהא נש"ס שם וגם ניוחא (ע"ג עמוד ג') כ' ח"ל מכרתי ר' ינאי חל על דלית לי' דרתא ותירעא לדרתא עביד פרא"י נד"ה ותרעא לדרת' עניד שהתורה אינה אלע שער ליכנס נזה ליראת שמים לכך נר"ך שתקדים לו יראת שמים עכ"ל הרי תרע"א נקרא התורה ולא היראת שמים אולם נאמת לכאורה דנרי נריו רש"י ז"ל נע' נכונותו שציון שכתנ שהתורה הוא שער' ליכנס לו ליראת שמים ואיך מסיים "לכך נר"ך שתקדים לו יראת שמים" וא"כ הרי היראת שמים הוא השער ליכנס נה חקודם ואח"כ להתורה והרי סותר א"ע מיני' ונ', ואם כוונתו להשוות דנרי ר' ינאי עם דנרי רנה נר הונא הסמוך והקודם לו (שנצט סס) שהמשל מ' ש' נז תורה ואין נז יראת שמים לנזנר שמסרו לו מתפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מתפתחות החיצוניים נה עייל והרי דהיראת שמים תכונה למתפתחות החיצוניות נשער החיצון הקודם וכמו שפירש"י שם שנצט על דנרי רנה נ"ר הונא ע"ש ע"כ הוכרח רש"י למור נסוף דהיראת ה' נר"ך להקדימו דהיינו כמו מתפתחות החיצוניות להשוות עם דנרי רנה נ"ר הונא שם אך נאמת הא נראה דפלגי' (רנה נ"ר הונא עם ר' ינאי) לפי נוסחא דילן נש"ס שבת ניוחא והמשיל ר' ינאי היראת שמים ליראת שוא מנפנים ולא לתרעא נמתפתחות של תוך וכנר תמה ע"ז נס' ישרא יעקב ומונא נפתח עינים להנאון מו"ה חיד"א ז"ל נצבת שם הפקשה דהוול"ל ופלגי' אדר' ינאי ונפתח עינים שם נדחך ליישנ לפי גודל הקושיל וגם האריך קנח לנאר נאמת י"ל דגם היראה הוא שער' נידח עם החכמה לגבי היצעה שוא צית קיום המנות ונעדר זה היראה הוא חילונה והמשילה רנה נר רנ הונא למפתחות ושער החילון ולא פלגי' עם ר' ינאי דמחיר לענין החכמה שהיא שער נאמת להיראה אך הגם היראה שער (תרע"א) להמעשה ועוד האריך לנאר עיי"ש וזה ר"ל מיושנ כונת רש"י נלשוה הזהנ שסינר למור עכ"פ נסוף דנריו דגם היראה נר"ך שתקדים (כמו שער') היינו ש"ל דלא פלגי' רנה נ"ר הונא (נצבת) עם ר' ינאי שם כדנרי הפתח עינים, וכן נפ"י הרי"ף נעיון יעקב שם טרח ליישנ נמה דנראה דפלגי' רנה נ"ר הונא ור' ינאי וכו' לפי נוסחא ה' אולם ראייתו נספר סקידים נס' י"ג נהמפרש מדפוס פפ"ד שגניא נוסחת הש"ס מהו שאמר חנל על דלית לי' תרע"א וכו' ר"ל כיון דאין נז יראת שמים לית לי' שער ליכנס דלא מסרו לו מתפתחות החיצוניות עכ"ל וה"ו כמו שכתנתי נפנים (בתרעא ועירא) הקדמת המנח"א ח"א כס') שהתרעא נקרא יראת שמים (וה"ו כונתנו מלמד זה גם על דנרי רנה נ"ר הונא שהמשיל יראת שמים למתפתחות החיצוניות נשער החילון תרע"א ועיי' רש"י שם שנצט), ונפ"י נצית עולם נס"ת, תמה עליו על נוסחא זו אולם הנצ וראה להחיר הגדול ננוספות מדויקות נש"ס נס' דקדוקו סופרים ניוחא שם דף ע"ג על העוסקים נחורה ואין נהם יראת שמים הנאי נ"כ נוסחת כח"י ש"ס אוקספורד ח"ל על דאית לי' דרתא ותירעא לדרתא לא עביד עכ"ל היינו שהיראת שמים הוא תרעא וע"ז מכרתי ר' ינאי על מי שאין נז יראת שמים שתרעא לדרתא לא עניד ונזה תראה האמת דלא פלגי' כלל רנה נ"ר הונא עם ר' ינאי ומיושנים כל

לשנת תש"כ לענין נוסחי תפלה ולענין נוסח דגלים ונוסח שהתפלל מ"מ יאל דניענד כמ"ס נפנים עפ"י זל"ש בזה תוקף חיוב וכו' ואל"כ בזה דעלי נשמע להאריז"ל ותלמידיו ז"ל שהכריעו בזה הנוסח שהגנו שהיה שער הכולל לכל הנוסחאות כמ"ס הנמשגת חסידים:

הדגה עיין נפנים נוסח התש"כ נד"ה עד מה דנרט ללדד וכו', ומ"ס החת"ס בזה הנוסח של האריז"ל מתוקן רק ליחיד פטולה היודעים לכוון וכו' הנה עיין בלגרת הקדש נוסח נועם אלימלך שכנר הרניש בזה וכאשר האריך שם בעדול מעלת האדוקים הקדושים שמתפללים נוסח ספרד וכו' מה"ל ואם תקשה לך הלא יש כמה אנשים שאינם בעדרגה זו אשר כתנתי ואעפ"כ מתפללים נוסחא זו ומתחברים לחסידים עליונים וגם הם מקריאים בשם חסידים הנני אומר לך הנה מנינו בשירת הים שכתוב ויחמינו נה' ונמשה ענדו מה לנו ומה שישאל האמיני נמשה וכו' מה לו למשה דנינו בזה וכו' ראונו ה' שישאל אמינינו בזה הלא לא חפץ ה' רק שישמינו נה' אמנם התורה הקדושה השמיטת בזה דבר גדול והוכרחו ע"כ להאמין נמשה דהנה וכו' וכו' חך מתחשט שהאמיני נמשה והתקשרו בו וכו' ועי"ז יכלו כולם לקבל התורה ע"י אחדותם והתקשרותם נמשה וכו' עכ"ל לענינו שאלות הוא תועלת הנוסחא הזאת לכל ישראל ולאו דוקא להבליני מדרגה נעלמת כספר

ס' ר' (דף ח' ע"ג) נמ"ס י"י רב"א חילין דף כ' ושב שפנתא וכו' ע"י נשג שמתחלל שמתחלל ח' פרק ה'

שם (דף ו' ע"א) נמ"ס חזקוני ומה נקרא ריעותא שיצא עי"ו מהרוב צריך עוד ביאור וכו' ועי"ו נט"ו (ס' ל"ט ס"ה ח') שכן נראה דלגלילא (שאלגדה בלי נדיקה) הוהיל ויש רעותא יאלה מכלל הרוב ולעין הכשר נעולם אלא אחרי הנידור שלא הוהיל רוח עכ"ל ועי"ו נמשהרש"ד ס' ח' ס' ל"ח נבולא שלא נדקו אלא הגיע הלקותא עד הלגון דל"ש חוקת כשרות דרוב נהמות משום דלמה מהרוב עכ"פ נלקותא זו והניגול נפמ"ג י"ד נשפ"ד ס' ח' מ"ד ס"ה ח' ועי"ו נטוטו"ד תניינא ס' קנ"ח מה שגורר דלפעמים מנינו דלא יתה מהרוב כגון ח' אומר כסדרן וח' אומר שלא כסדרן דמחמינן נחוקת היתר ומה דלא יתה מהרוב ע"ש וכן כ"ל לעורר לענין סירכא שלא הסיר הש"ג ולאגדה הריאה אלא לזונה נחוקת סירכא לא כיון שאלו מסירין הסרכות נמימך ומשמוש ועל כרחק דלנין שהם ריר נעלמא כמ"ס האחרונים ואל"כ הסירכא שאלגדה י"א שהיתה רק ריר נעלמא דנה ל"ש לומר דלמה מהרוב דרוב נהמות אין להם כן ז"ל דהא אלא הוא ריר ורוב נהמות י' להם ריר כזה אלו מתירין עי"ו להסיר הסרכות משום שדמן אחס לריר ונאמת רוב נהמות כשרות וכמ"ס נ"ס מהרוב מים חיים להנין מנריסא ז"ל ואחמ"ל

ס' י"א (דף פ"ו ע"א) נמ"ס דהאר"י עשה מלה נק"י משני נוסחאות. ועי"ו נ"ס חושב מחשבות להנה"ק נעל מ"ס זי"ע נמחלר תפילין דחלרי עמלא (פרק כ"ג) שכן הרנה חזה הנוסחאות האריז"ל הנוטים יותר למנהג ספרד וכתב אס "כי הוא האריז"ל ה' אשכנזי" עי"ש וכן הנהגה שם בשם הר"ר נחמ תלמיד מהרש"ל זי"ע דטוב יותר שיאחו כנוסח הרב האריז"ל שהוא נוסח היותר נרור ונכון ומסור. נאמיתות כנוע עכ"ל

ס' י"א (דף י"ז ע"ב) נמ"ס שיש בכם מדרות בחסידות של חסידים ג"כ (של חודש אלול) שחם בנחזורים שלחם שוב רחמי הרדנ"ז (ח"ג ס' תתקס"ז ותקל"ג) שכן ג"כ שהקריס ה' מקריס ספר וכו' חמל ועליו י' למחור עכ"ל עד שם נמשה ע"י התוס' נמנהגה הנ"ל שהקריס הוא ר"א נר"ס ח"ל ולי ההדיות אין נראה דירושלמי כמ"ס שה' מניח שיטת התלמוד שלנו ותופס שיטת הירושלמי ונירשולי תרנ"ז אין עושין רק יוס' ח' וזולת ר"ה יומא אריכתא עכ"ל הרדנ"ז ואלו זכיתי להגין מה זה השנה על ראי' התוס' שכן שה' ירושלמי שפוסק כירושלמי ולא כנגלי בזה וכן שאל ייסק פיוט רק ליוס' ח' כמו נל"י והלא הדברים האלו כתב גם הרדנ"ז בזה ולמה כתב ז"ל שלא נראה וכו' ואולי ט"ס נדפוס ומסר ליזה תיבות. אלו אולי כונתו זה נוסח דנינו שכן מר"ה שהוא שני ימים גם בירושלים ח"כ ה' נ"ל פיוט לשני הימים ועי"ו מ"ס לעיל (נפנים) נמוסגר מהוכרז יוסק דלענין השני ימים אין קושא דו"ל שתיקטס נר"ה שיאמרוס (ניוס נ') עוד הפעם כמו הקדושות נמוסג דר"ה כמ"ס

ס' י"א (דף פ"ו ע"א) נמ"ס י"י רב"א חילין דף כ' ושב שפנתא וכו' ע"י נשג שמתחלל שמתחלל ח' פרק ה'
וכו' והנה רחמי נש"ת נ"ס שלמה (כח"י) להגאון נעל מרכנת המשנה ז"ל (ס' כ"ג) שכן ח"ל ועל אדות המתחשבים לומר נמוסג שנת קדושת כתר כפי נוסחת הספרדים והאר"י אומר אלי מלגד שאין נכון לשנת המנהג הרי נוסח דין י' לו עמוד לשעון מספרי הוצא נמ"י פ' האזינו כי שם ה' אקרא וכו' מנאל למדים שלא האזיר משה שמו של הקד"ה אלא אחר כ"ל תיבות אחר משה וכו' מללכי השרת אומרים קדוש קדוש קדוש וכו' ד"י שאלה' אחד משננה משה"ש ע"כ ומנינו נקדושת נקדש"ו תיבות נקדש אחר נעולם כשם שמקדישים אותו נשמי מרוס וכן נקדושת נערינך ט' תיבות נערינך ונקדישך כסוד שיש שרפי קדש

ס' ר' (דף ו' ע"ד) נמ"ס בריה' ומסדרש ש"ס שמהל וכו' בלשון זקן דשפסץ שהוא חכם שקנה חכמה עיין תענית (ט"ו ע"א) נמחתי והוקן שנהג אומר לפניהם דברי כינושין וניחור נש"ע י"ד ס' ש"ל סע"י י"ט נמחנר (נשם הירושלמי) זקן שידה לנורך עמלו אפי' כהלכה וכו' ופי' הש"ג נס"ק ל"ז זקן שידה כלומר ת"ח שידה אעפ"י שידה כהלכה עכ"ל וכן נמחמול נרנא י' ראל' לזה ועי"ו עדיות פ"ג משנה ג' וה' נזקן ח' וה' מלה וכו' ואמר' ע"ז נגיטין (כ' כ"א) ומה קושא דלמה זקן שאני דידע לאקנוי פירש"י שהוא חכם וידע וכו' וכן אמר' הקדושין (ל"ג ע"ג) אין זקן אלא חכם וכו' ר"י הגלילי אומר אין זקן אלא מי שקנה חכמה וכן נפמ"ה (ח"מ ס' ח' ס"ה כ"ג) המניש את הוקן לענין ליטרא דהנהג עי"ש דהיינו ת"ח כמ"ס שם הש"ד (ס"ה י"ט) לענין ת"ח נמחמול והגם נמחמול (ט"ו ע"א) נמחמול דוקן לומר ויחכ לומר דחמל' אס אין שם זקן ויחכ וגם אמר' מהקדס אס י' זקן אומר זקן ואס ללו אומר חכם נמחמול דמרי ניהו זקן ויחכ היינו לפי עימל דמ' דכיון דחשיב תרתי לז החכם היינו חכם נחמל' או י"ל זקן וגם חכם הוא קודם ולפי"ז נמחמול זקן חכם רק שזהו זקן הדרת פנים ג"כ אשר דנינו מעוררים יותר מחכם איש נעיר לימים ואס אין שם זקן והיינו ג"כ חכם זקן (ואין הפ' לוקי ע"ה דהא אין יודעים מה לומר ולעורר הצנור) אומר חכם (שאינו זקן רק נעיר נשים) נמאל גם זהו זקן היינו חכם כדאמרן

ס' י"א (דף פ"ו ע"ב) נמ"ס י"י רב"א חילין דף כ' ושב שפנתא וכו' ע"י נשג שמתחלל שמתחלל ח' פרק ה'
לומר רק כמנהג אשכנזים וכו' עכ"ל וכן נשעה"כ כונת ק"ש דרוב ח' ונאמרר מהלל לאל עליון ונאלס נר"ך להנהג ולומר תהלות נשגו רנים כמ"ס נע"ה והוא מנהג אשכנזים עכ"ל שם וכן ננרנת הנותן ליעק כח שגנ"י ונמחנר ס' מ"ו כ' שלא לומרר והרמ"ח כ' נמנהג נני אשכנזים לומרר ואר"י ז"ל כתב כוונת נרכה זו ועל כרחק רק לפי מנהג האשכנזים:

הדגה נגף הדבר אס לשנת מחשבת לפסדר כמו שהגנו רחמי עתה נש"ת שאלו חשבי מהדורא תליתא ח"א ס' רמ"ז שכן שאינו נכון מנהגינו מנהג החסידים דכיון שאלמנו ניד הרמ"א ז"ל לענין הלכות טריפות כגון נחירת מקחא וכדומה ואל"כ איך נשג מתנאי אשכנז לענין תפלה עכ"ד ולא ידעתי מה קשאי ל' ומה זה ראי' מטריות ואחר הלכות המעכבות נודלי אט יולאס ניד רמ"א ואין

רל"ג) ושם איירי רק לעדן אס אמתו נליל אמתו וגם ה' גלג עדים והתחלה ונשאת חות יאירי (ס' קמ"ו) ג"כ כעונתו דהש"י עיי"ש

סימן כ"א (דף ל"א ע"ב) גד"ה ובס' ישרש יעקב על יצמות וכו' עיי' נפנים והנה אף שפלטו שם אס יש להעמיס ספרותו ודבריו נדברי החסו' כח"ש שם מ"מ הסגנל נעלם הוא אמת וכן נראה צדור מלשון רש"י נעירונן שם שפי' נני איו וכבר נא חכם היינו שזוהי החילוק דנכח"ג ל"ש פלוגתא דנרייה וכו' ע"ע מורי חה החילוק בין אנללי מילתא למפרע לענין צרייה וכן מילתא וכו' צ"כ צו"ת מהר"ם גלאנטי נה' צינע נוספו ח"ל ודלווי שחדע בין צרייה ובין אינללי מילתא לנפרע ואחור כשהדנר הוא נמליאות וכו' ואח"כ יאל המליאות נא' ונ"ל האפשרים נאמר שעתה נתגלה הדנר למפרע וכו' אצל כשהדנר אינו נמליאות אלא הוא הסינע הסגנל היא שופטה וכו' אל נאמר הונר הדנר למפרע וכו' (היינו שזוהי ענין צרייה ולא אינללי מילתא למפרע כיון שלא ה' נמליאות כנר מקודם) ואחשול לך משל כדי שחניניהו ענהיו"ט ואחור שאס שמת אסם שעתיד לנא צעירו נחוך אלפייס אמה ולדרוש צרינן וכו' א"י אס למחור אס למענר וכו' וכו' א"ל אלא ע"י צרייה דכי ציור למחור עד"מ לנכח למחור אחריו הונר הדנר דנין השמחות נמי דעתו לאותו רוח וכו' והמשל מחתלה הדנר למפרע הוא זה האופן כנר נא החסך קודם בין השמחות סמוך לעירו דף זה שעינר נשניל החסך לא ה' יודע לאיזה רוח וכו' ומהו הגל יקרא נתגלה הדנר למפרע שניל החסך כנר ה' נמליאות וכו' ואין קנייתו ע"י צרייה אלא ודלית עכ"ל מהר"ם גלאנטי ז' ל והן המה הדנרים שנאמרו נרש"י ז"ל נקדשה על וכבר נא חכם וכח"ש צירש יעקב שם והעתקתי מלשונו דמהר"ם גלאנטי זה יען כי נפלא ופלאותי צדאותי צד"ת צריח אחרים (תארו"ס ס' ז') שהניח מדברי הגלאנטי אלו תו' זה קו' השואל נהך דהפריש ז' אחרונים לו' ימים דכ"א אסור ויחיו והקשה השואל דהא אס ימחל אין צרייה וכיון דלא ייחד כ"א ויחיו ימחל דכולם אסורים נכל יום ותו' דנברי הגלאנטי א"ל ע"ש צדריח אחרים ודבריו ז"ל תמוהים מעיקרא כי ראה למחור לפי"ד היולאנטי דל"ש שם ענין צרייה כיון שגלוקה ציוס מחור אחרתו אחר נזהה כנר יאל ציוס הראשון א"כ גם אס ה' חלות הקדושה גם ע"ז ליוס השני ושאר ימים מחמת שנאמר אין צרייה הרי אינללי מילתא דה' נטעות כי לוקח אחר ליוס שלאחריו עכ"ת דנאמח לפי הס' ל"ש זה כלל ענין אינללי מילתא למפרע כלל דהא הדנר לא ה' נמליאות ענין נעולס החילוק שבין האחרונים ורק ה' חלוי נעמיות נמחשננו אלו שיעלה נמחשננו ליקח ציוס השני ויקחו אלו והלא זהו צמח החילוק שנילר נארוכה גלאנטי ובשאר מפרשים כנ"ל למחור ענין אינללי מילתא רק דנבר כשנר נתנבר מקודם וכו' אצל זה שדנר נעמיר לעמיר נאמר הימים ע"י לקיחתו ועתה עדיין לא נגלה לשון א' נעולס כלל זהו רק ענין צרייה ותלוי נפלותא דצרייה וא"כ שפיר עדיין קשה כקו' השואל דלמ"ד אין צרייה יאסרו כולס כנ'

עוד בס' הגו' (דף ל"ב ע"א) נמ"ש והנה נודע דעת הד"ם ז' ב' במס' בראש יאל נודע וכו' והנה כ"ל רל"א' וסמך לדברי הד"מ עוד מדברי הש"ם נכדורות (מ"ג ע"ג) וליחוש שחל הפכה זכרותו לנקמותו א"ל כמאל כר"מ דחיש למיעוטל פירש"י נחמי' כלומר מי חישין לייחודה א"י נר א"י ורנ תמי' נר א"י לחורו תרננו' אפי' תימח רננ' האולי ואישתי יאשתי וכו' ע"ש דהיינו דגם אלינא דרננ' דלולי נחר רונא מ"מ כיון שאישתי יאל מרוב אנשים שאישתי שהא טומטום ע"כ י"ל אישתי דהפכה זכרותו לנקמותו ול"ה ולא הוי כר"מ דכיון דילא מהרוב ע"כ גם רננ' מורי כס'

עוד שם (דף ל"ב ע"ב) נמ"ש שלא יעשו וכו' לחתירי עצמן לביתיה או להלקות בשביל העבירה ולומר אע"כ

המקדישים שמך נקודש ואח"כ נשתי הקדושות י"ג חיות ככתוב על יד נבילד וקרא זה אל זה ואחור קדוש קדוש קדוש הרי אלו מזכירין השם אחר כ"א חיות כדעת הספרי מש"כ נקדושת כתר עכ"ל ונמחכת"ה לא מילתא ידו די השב והשב זה על נוסח קדושת כתר כי הנה נאמח כנר הקשה נפי' זרע אחרים על הספרי שם דהא מינו נש"ס חולין (דף ג"א) חנינין ישראל לפני הקב"ה ויחר ממלכתי השרת וכו' ישראל מזכירין את השם אחר שני חיות שנאמר שמת ישראל ה' ומל"ש אין מזכירין את השם אלא לאחר של חיות שנא' קה"ק וכו' עיי"ש שהניח נש"ע אלא ודלי כד לתרן על י"ל נפשטות דוק משה רבינו העניו מכל האדם אשר על פני האדמה הנדיר משה נפי' האזינו כי ה' די שיה' משננה ממל"ש היינו שם מזכירין את השם אחר נ' חיות והוא אחרי כ"א (שהוא ז' פעמים נ') אצל רק נמקוס הזה נצריח האזינו (ולנרמי' הוא דעניד משה רבינו מרוב ענותנותו היתירה) אצל נשמע ישראל (שהניד נ"כ משה רבינו) מינו שהזכיר את השם אחרי נ' חיות כנ"ל מש"ס חולין ונע"כ כן הוא וגם דאס כדנריי (של הכת' לנ שלמה נעל מרכבת המשה) ה' כסחירה גדולה דנברי רשנ"י דהא קי"ל נסדקריה (פ"ו ע"א) סחם ספרי ר"ש דהוא סחם ר"ש רשנ"י (כדלחרי' נפסחם ינ"א' והניד נ"כ שגניא רל"א' ואזנה לטעמי' מרשנ"י על סחם ר"ש ועיי' נ"ג וק"ג ע"א) שפירש"י משום סחם ר"ש והיינו רשנ"י עיי"ש ובשאר דוכתי) ונחמיה"ק שהא לרשנ"י כ' נפירוש הנוסח כתר יתנו לך ומלל סחירה לחסם א"י דלון שום סחירה דנספרי לא מיירי רק לדרוש נפי' האזינו ואלן לזה שייכות לנוסח הקדושה ולקח'

סימן י"א (דף פ"ו ע"ד) נמ"ש גד"ה שוב ראיתי בשו"ת בית היצור וכו' ועוד הוסיף שם צניח היורד להקשות על המהר"ם שיק ז"ל ש' אסור למח המזמורים קודם נ"ש דנ"ש וישננה הס' נ' נכרות של פסד' וע"י תמה שפיר דלא מינו נשום מקום מחחר שיה' אסור למח המזמורים קודם נ"ש וחלילה למח שכל הגאונים הקדושים ז"ל שהתפללו נוסח האר"ל עניי איסורא עכ"ד והוא למוחר יותר דלפי' כל גדולי הפוסקים הספרדיים שאמרו הווי קודם נ"ש (עוד קודם זמן האר"ל) ענדו איסורא חלילה א"ו ז"א כלל ח"פ

סימן י"ח (דף כ"ב ע"ד, ב"ה ד') בשולי היריעה בנידח שנמחפתי וכו' הנה העירוי כעת יד"ג החרף ונקי מ' שלמה לוקער י"י מנ"ס נמ"ש (זה וכן נפי' ע"ג ונחלן נ' ס' נג ונחלן ד' ס' ל') נא' שילא ליהרר ותנשהו הכ"ד והוא יודע שהמעשה שקר וימחל מקום לנרות אס מותר לו עפי' התורה, שיש להעיר מל' הרמז"ם (נפ"ח מהל' יסודי התורה) ח"ל הא למח זה הדנר דומה לעדים שהעירו על דבר צדור שראה נעניו שאינו וכו' שכן עדי שקר עכ"ל ועוד כ' תזה הכ"ל אכן נאמח היכן שידע נעמלו שהעירו שקר כנר נלית דעת נוטה ש"ל שמתור לנרות חולס על זה יש להסתפק גם היכא שהעירו אמת אס מותר לו לנרות דהא נציל שיקייתו נו הנ"ד מ"ע להרנו אינו מחוייב הוא למסור נפשו כדי שיקייתו המה מותר הנם היכא שמוסר נפשו ונהרג נצ"ד הוי לו כפרה ועיי' צו"ת נ"ו"צ (קמ"ה א"ו"ס' ל"ה) דפשיטא לחסם שמתחייב מ זה נצ"ד א"י ניני לציני משך צדים רנות והתענה תעניות לאלפים והרנה סנופים הא ודלי אלו הנ"ד משניחין על תשבתו והורגים אותם עכ"ת ד לעניני מ"מ זהו רק שהנ"ד מניין להורנו וכח"ש שם הנו"ג הטעם דל"כ לא יקויים עונש הנ"ד לעולם כי כ"ל יאמר עש ת תשונה והרניח סינופים וכיואל אצל הוא נעמלו אס וכל לנרות ממחמרו קודם מיתתו (ותושב נלנו ש תקו תמל זה יתח כשיח' יוכל לתקן הרנה נמלות וגם נסיגופים) ע"ז ז"ע

בסוף סימן י"ח, (דף ל' ע"א) הנה ראיתי בשו"ת שאלת יענין (ת"ס ס' י"ט) ומונח נ"כ נפת"ש יוד"ר (ס')

שיש חת נ"מ נעיר ומנחם מתנצל כל ימיו ע"ש צפנים ועיי' צנית שמואל אה"ע סי' ס"ה ס"ה ג' אולם עתה מלאכי היתרל נהעמק שאלה על השאלות פ' חיי וכן נפ' ויחי שאלתל כ"ד חות ג' שרק נרואה המת מתוויב לגטל ח"ת נשאל"כ כשישנ צניחו ואינו רואה עיי"ש וועיי' ח"ש נמנח"א ח"ד סי' ג' עיי"שך

שם בפרוה הסימן (דף מ' ע"ג) שזן רחיתי נש"ת מהר"ם שיק (חלו"ת סי' ל"ג) שלמד זכות על הקהלת שנהגו להוילא נעגלות ולמרון שכתננו נזה נודלי צרור ונכון כמו שכתננו לעיל נזה ורחימי עתה נש"ת מחנה חיים (ח"ג אהע"ז סי' ע"ז) שטרח להחיר עגלות למח כיון שנהגו כן בקהלות שנות. ומחמתי וכן דבריו שם נמחמתי"ה נח"ש על ק' השואל דלס מותר נכתף לתה החירו לגטל כ"ש הטשאי המטה וחלופיהן וכ' דשאי הך דחין מוזילין המת סמוך לק"ש מחוס דאפשר לקיים שניהם יתמהני הא גם נזה דאפשר לקיים שניהם כי נקצר כשהוא זמן ק"ש לא יוכלוהו נכ"ל רק נעגלה כדי שלא יעטרכו לגטל ק"ש ולי מחוס המלרס יוכלו למור נעת הליכתם ללוות והוי אפשר לקיים שניהם גם מה שמחק לישב לשון הרמז"ם (נפ"ד מהל' אהל) וכ' דכותנו רק סמוך לניה"ק לשלח נכתף ונלחמ תפורש נרמז"ם וסוגלים המת על הכתף עד נית הקנרות משמע נפשיטות ויהיו מנחיו עד יניה"ק וגם עתה נדפס ש"ח טוטר"ד (ח"ג סי' רל"ה) מהגאון מהר"ק ז"ל הנ"ל (שח"צ" על זה) התש"ז נענין זה לאסור מכתה טעמים להוליקן נעגלה עיי"ש וחיים וזוכט"ס

סימן כ"ח (דף מ' ע"ד) נח"א אבל לא התפילין עצמן דאל"כ חו"ל לאשמיטין בבית עצמו וכ"ש חנרתק וגם י"ל כיון דהרצועות אינם משתמשים לפרשיות ואין נונעים בהם כלל רק להנתיס א"כ הוי הרצועות תשמיש תשמיש דאין זו קדושה ולמה לחמין דהרצועות הם תשמיש קדושה ואין לאחר דהקול"ה כזו"ל ניהוד נרצועות של תפילין דאיות תשמיש קדושה א"כ לינמר מיני' גם נשאר תשמיש תשמיש קדושה ודוחק לתלק נזה ח"ו להנתיס הם קדושה נעלם מחוס דהקול"ה תפילין כט'

סימן כ"ט (דף מ"ג ע"ד) נח"ש וכ"ש לדידן האשכנזים היוצאים ביד רמ"א דפסקין כהתנ"ס דאין בקיאין בוסנו לעשות כלי שיר וכו' בכל עין כנו' (בלי כלי) עכ"ל דייקתי ובתנתי "נלי כלי" וכדנרי נן השער אפרים כנו' נפנים והנה מה שגשנו ע"ד השער אפרים נמה שאסר לבגן נכלי שיר נחומ"ח רחמי עתה נש"ת שואל ומשיב (מהדורא תמישאי סי' ג') השיב נ"כ על דברי השאל"פ לענין חוה"מ והניח מדברי החוס' נח"ק דף כ"ז שגדלה נ"כ נחומ"ח מותר ול"ג גיירה דתיקו כלי שיר נחומ"ח

ונשאלתי מתופלג ח' נדנר שהקילו החזנים ליקח להם שטימחמנע"ל יתכה נכנ' וה להשת ע קולי קידס גיגוט ניעזר יעד לכיון קולו כרואו ורחימי נש"ת נהרי אפרסמון (חיו"ד סי' ג') שכתב לענין השטימחמנע"ל הזה והאריך נטוט טעם ועפי' נדנרו נד"ה והקול"ה נדנר שנתינן וכו' נזה יתיישב ח' השואל ומשיב נשאר הנ"ל על הנ"י חו"מ סי' ש"ט שכתב דלף שאמור נצילה נדנר שנמנין נידך מנין אחר להחירו ח"מ דמי לגילי כיון שאין תשמיש מלוים וע"ז פסקה והקשה נשאו מ' ונלחמ לא קשה ומכתויר נחום וע"ז (דף ל"ה ע"א) שאנו שאין תשמיש מלוים נינו ח"א מנין אחר להחירו ח' ודלי הוא כשאסרו מתחילה לא אסרו אלא נמקום שהתשים מלוים ה"נ נודלי לא גרי מעיקרל רק נמקומות שנקליים לעשות כלי שיר מיד ואלו אין נקליים ול"ג מעיקרל חסו כונת הנ"י שכתב דמי הך דחין מרקידן לגילי תשום נחליים וכ' וע"ז עוד נהרי אפרסמון מה שישיב עוד נזה, ועוד ח"א כי מנינו כמו זה נפסח יינס שכ' הד"ת (נשו"ד ריש סי' קכ"ג) דלעטס הר"ן דהאיסור משום י"ן

עכ"ל ועיי' ש"ס חולין (ח"א ע"א) אחרו נ' וקיבל עליו התרלה מלי ח"ל החיר עמנו למיתה קאמרת אין לך מומר גדול מזה

סימן כ"ב (דף ל"ג ע"א) נח"ש לשיפות חסוברים דאמרי' לבדו גם בכלים עיי' ש"ס נרכות (כ"ה ע"ג) נעי מיני' מרנ הוגל מטה פחותה מנ' פשיטא לי' דכלכד דמי אחר רנל הילכתל פחותה מנ' כלכוד דמי והיינו דהוי כיסוי להני גרלים עיי"ש וכן פסק נלחם חמדות שס וג"י ונ"ח ונמנח"א (סי' פ"ז ס"ק ד') עיי"ש

עוד שם (דף ל"ד ע"ב) דלא ע"ב האיסור כנ"ל א"כ עדיין צ"ע בזה ועיי' ש"ת נית אפרים (חלו"ת סי' כ"ה וט) ונשע"ת נחלו"ת (סי' תרמ"ו ס"ק ג')

סימן כ"ד (דף ל"ה ע"ג) נח"ש בפתיחה של הפרס"ג לה' פריש"ת באורך קצת עכ"ל וע' נרמז"ם סי' פ"ז מהל' מחלכות אסורות הלכה ה' ונלחם משנה שס

סימן כ"ד (דף ל"ה ע"ג) נח"ש ובאמת כל חל"ם הם ד"ת, וכמ"ש רש"י שם נד"ה דנר חורה הלכה למשה מסיני עכ"ל

שם, נח"ש ומשום כבוד הבריות שרי רבנן בצעצם ועיי' רש"י חולין (כ"ז ע"ג) נד"ה אין שמיטה לעוף מה"ת ותשמע והללמ"ת לא קרי מד"ם עיי"ש ועכ"פ נכלן י' לפרש כן

סימן כ"ה (דף ל"ז ע"ד) נח"ש ופרס כי בסמ"ג עצמי' לא נמצא לשון זה אס שניהן שקולין בעיניו כנו' ועיי' נמנח"א (סי' ח' ס"ה ט"ז) מ"ש לענין ט"ק וט"ג דכיון דהפסיק נתפלה הוי הפסק לענין הנכרה ואין לה' הנ"י (נסי' ל"ד) לענין תפילין היינו שפסק מיד וייתא אחרים משא"כ כשהפסיק נתפלה עיי"ש וכ"ש הך דנני תפילין משום דנני לינית גם אס לגס מוקדם הט"ק ואח"כ הט"ג עכ"פ אינו פסול שום ח' מהם משא"כ נתפילין דרש"י ודר"ת כיון דח' מהם פסול לדעת חנור והפסיק נתפלה א"כ נודלי לא ילא י"ת נכנכרה שנירף על של רש"י הוקם התפלה כיון דלעת ר"ת אינם כשרים התפילין שנירף עליהם ואח"כ הפסיק נתפלה עד שמתה עתה דר"ת כנו'

סימן כ"ו (דף מ' ע"ג) נסוף התש"ז נח"ש כבר ביארני לעיל באורכה שצריך לשאת בכתף כדו"ל ולא בעגלה הנה הערור עתה רנ מופלג ח' נדנרי ש"ת ננימין זאס ח' ר"י ננולת הרנ ר' אליעזר הלוי שזיה ולא ישאו איותי נמטה חולה "אלל על הקרון" כט"ל לחמס נלחמ הניח ר"ת סי' גכ"ג הנ"י מדנרו נענין הטהרה וכ' שנשאר נדנרו לא נהגו כותי' ועל כרחק כונת הד"מ שגם לענין הקרון לא נהגו כותי' והנה אחרי המחילה מכת"ה מלמד שאין להעמיד יסוד כ"כ להלכה ע"ד הננימין זאס מה שחניא וע' ניד מלאכי נכללי שאר המתנדים ומפרשי איות ח"נ נד"ה לא יגד חסד אחר סי' גנימין זאס וכו' מה ששניא נזה וע' נשה"ג להחיד"א ז"ל"ל אך גם נלא זה אין רלי' מללל קרון פי' דוקל נמרנכס רחומה נמוסים ואיות מורה על עגלה נמוסים ודוקל רק על מרכזה נכנזה כשארו"ל (נקידושין דף ע"ו) שיואלים נקרוונת נרואי' גייסות ופירשו עגלות של זכר ו"ל שנושלים אחיה גם ע"י נני אדם כשהגו לכמה גדולים נתייהם ג"כ כמו להגאון חת"ס ז"ל שנשלוהו נחיוי כמעט נכל יוס נמרנכת חניה כמו כדועת וגם י"ל אולי נזה הרנ ר' אליעזר ז"ל (שמות) ננימין זאס כנ"ל לעשות לן כן למיגוף ותיור כמו שאר נדנרים שזיה לגוררד לקנר ע"ש ולפי"ז לשאר אנשים מוכח מזה דחין לעשות כן נקרון

ובענין מ"ש נפנים תש"ו נהלל נהנה"ה למטה, נדון ת"ח היושבים על התורה ועל העבודה חוררת לחומות נעיר גדולה לאלקים, ולפי"ד הוי חלי' מתוויב לגטל גם כששמע

אי מלאכת חוה"מ דאו' או דרבנן וגם למ"ד דאורייתא לא
אישתמיט שום א' מהם דהך גזירה דלזין מרקדין ומטפחין
שייך כלל בחוה"מ ע"כ בחוה"מ ודאי מותר בכלי שיר ג"כ

ששם כסוף הסימן (דף מ"ג ע"ד) נמ"ש בין סיפוק לריקוד
ומס"ג או שניהם אמורים או שניהם מותרים ועי'
בנקודותים מהה"ק מ"ה פתחם מקארען זי"ע (שנדפסו בסוף
ס' נר ישראל) ס' ל"ז ע"ג מרקדן ומתפחין ונפרט נצנת
שנאים את' ח"ת נקזס ח"ל וסיים שנויים אלן נזה נרת
הלכין אצלן ממשח' נידים אצל נרית המעור יא להם ולכן
הם נ"כ מרקדן עכ"ל ידי לחנין ויועד. ועי' בסה"ק נוטס
אלימלך פ' שמיני (נר"ה וישא את אהרן את ידיו) ח"ל
וישא אהרן את ידיו ע"ד נשא נצננו אל כפיו וי"ל הפי' דהיינו
האדם אשר יצא לננו לעבודת הבורא ית' אל מחמת גודל
האהבה והתעבות נשואו. הוא מוכר אלן קין וממלא נודת
הגורא נקרא ע"ש הדיים עכ"ל

סימן קכ"א (דף מ"י ע"א) נמ"ל ופ"ט בשם תש"ו מהר"ם שיק שנהגו כבר להתיר ע"י חבי דואר וכו' הנה נודע כי נחש' אחרי אש מחמיר שלרוב נסעו ההנדרש צעמ' ולא שלוחו אומנם הנה עולמ' המחמירים ע"י הני דואר וכו' נחש' בית יחא' להגלו' מלגז' נ"ח ח"א מחמיר ע"י כ"ה כ"ג נ"ח

סִימָן לַיָּה (קָה מִיָּם עֵינַי) נִמְצָא בְּכִיּוֹן דַּאֲכֵלוּ כְּדֵי לְצַאֵת יָיָה
מִעֲוֹדֹת שַׁבָּת אֲמִ"כ שְׁמִיר אַחֲשָׁבִי לְאִכְלִילָה וְכו' עֵי
מִה שֶׁהִצַּנְתִּי (לְהַמְשִׁיךְ עוֹ) נִמְצָא הֵלֵךְ סִי יָיָה לֹחֵץ ז'

והנה החלוני נצו"ת שאל ומשיב מהדורא דנעמא (ה"א ט"ו)
 י"ט נצמעת התש"ו) ונהא דלחרו דבריות י"א אוכל
 אכילה אחת חייב לענין ייח"פ כשנת דף כ"ד דיש אוכל היינו
 כיות ויהא דף לענין ייח"פ כשנת דף כ"ד דיש אוכל היינו
 אכילה אחת חייב לענין ייח"פ כשנת דף כ"ד דיש אוכל היינו
 כמות כן חייב ציוא"פ כעין שכ' נהגה' תדרכי פ"ה דחולין
 ונתנו תדרכי קשר לענין תפילין תשיב קשר לענין שנת וה"ה
 כזה עכ"פ ולפי"ז ראי' לדברינו ומיושב ק"ה הנמצאה גז"ז
 צ"ח צמים דקדוה ידוע אכילה לענין שנת שזו מצינו אכילה
 לענין ייח"פ ואף ולענין כרת צנינו מיתצא דעתה עכ"פ
 ואסור גם לר"ל נאפוה כזה שחשש לאכילה שנת כה'
 נצו"ת ההקדש שס ע"ז מדבריהם ה"ה והיינו גז"ע (וע'
 נצו"ת רעק"א ח"א מהדורה תיבאל ח"ה קה"ה) ואמנם לענין
 נאפוה ז"א האנה לדקדוה ור"ל ידון דידן כשאלו ומחשינו לשם
 ממות שנת שזו איז אכילה ליוח"פ ואסור עכ"פ מה"ה גם
 לר"ל חזי ודעי יוחר למ"ה טבחה מרדכי הנ"ל דנתנו דהוי
 ממות קשר לענין ממות תפילין הוי איסור לענין שנת וכן י"א
 העשירי עוד מכהה המוותות תש"ס דלמדיין וכן וכו' וז"ל

שש (דף ס"ח ע"ג) גמ"ש בין שקיבל ההתרהרה בידאי יצא מחזקת כשרת עיי' ש"ס חולין (מ"ח ע"ל) דכיון שהתיר עמלו למיחיה אין לך מומח גדול מזה ועיי' ש"ס סנהדרין (פ"א ע"ג) ענינות מחזקות פירש"י מחזקות אותו במקחת רשע ועוברתה עיי' ש' הרי דההתרהרה ומה שהתיר עמלו למלקות המה מחזקות אותו לרשע ומוציאין אותו מחזקת כשרות (ראב"ה נהפ"ה) זו וסמך מיידי שם רק נסיפא דרבייחאל עיי' גמ"ה' אכן בקרנן ל"ה זה ע"כ שפיר ד' הרה"ה כמ"י

סימן קצ"ו (דף נ"א ע"ב) נמ"ש אלא ודאי בע"כ דאלכסן נכרא כמ' ע"ד כ' בדעת רש"י שצ"ל זקופה וכו' ע"י העירוני אח"כ רב גול' א' דיש לחלק והתם הפלוגתא הוא שם לעיני כנה המוחה א"ס הוא יתור אס לקונעה ועמוד אס וסכנה התום' כ' דהיכל דעזרי' נאלכסן ואלכסותא כסירה היינו זין לעשת רש"י דנתת ר"ת דהו' נאלכסן ע"כ לכ"ע נר"ד כנה אצל לעיני הדלת עזמה

מחל שצטע עתה טעם הגזירה מיד דהוי אגילוי חומרת
צומה"ל דל"ס נחשים וע' בזה"ע" (ס' ס"ב סעי' ה') בזה"ל
בשם הגאון דלף דלפרו בש"ס יתחיל לרחוק עם אגילוי וחמו
מ"ח צומיניו וכו' וכו' העטם יתחיל ויכין שאלחטנו זמנו
אשכנשיים וילאמי דיר דמ"ל וגם צוה וכן נחמתי ייבם ונונים
להתיר בנהלה ובנחמך צומיניו מטעם ד' הרמ"ל הנו' וכן
מחל עד כיוולא נהכלות ועל כרחק לומר (כי היכי דלא
תקשי עומד צד צומיניו וכו') דקים להו להפוסקים דמיעיקר
לא ה"ל גזירה צוה רחוקות שדיי הטעם זה וצומיניו
נמדינתו דל"ס ע"כ מרת ודכדרי התום' נע"ה הנו' ע"כ
דמיהו הרמ"ל לגילוי וכמ"ס התום' נע"ה שם אמנם העיקר
חסר מן הספר (דברי' הכר' אפרסמון) הנו' שלא רצה דברי
השער אפרים צדנרי' מן המחבר מנו שחלקני זמן דלוי משה
הקריקין זל כלי שזו אלו אנו נקבילין לעשות כלי מחשד
לא בשעת הריקוד וכיוולא אצל ככלי שיר ככלי זמר פשוט דלא
נקבילין אלו החד האמת כאשר נוכל לראות מכל חופש כשר
ועונג שבעת הדין היימינו או יתקנו וכו' לרד צעל ע"כ
כ"פ נעת יגנו ככורו ובז"ל הו' מתקו מחל שדיי שפיר
למינור ול"ס לומר כלל דלוי אג נקבילין ובכלי ל"ס כלל ה' תרו
של הרמ"ל עפ"י ד' התום' ופ"י ל"ס כלל מה שפיה שז
יתיר צוה לפי דברי י"א בזה"ל שאלו אנו נקבילין וכו' ר' אהר
ש"ס דלמעה קשה להק' וכו' בנחמך גמ מדינא אפר
דכלי' של הרמ"ל לא תתיר חמו צומיניו צדנרי' (וע' צדנרי'
נחמ"ל ה"א ס' י"ז) צד"ה אמנם כ"ו נכשחיתת וכו') וזה
הכלי השמינימאזעל ענדיל קלאל כלי שיר שחשיעי הטאן
הגיתרל אולם לא ווע"י ידע בנקל האיד' יישר ולהעמיד קולו
נחמ"ל ובכלי לא חמו' שחמירו כלל כנו' ר' ארתי' נדפס
ש' נדול' ל' לאסור והניח במחנה גדולים לאסור זה

והנה נתבר' שו"מ שם העיר נדברי התוספתא (פ"א דיומא)
 איזה הוא נאצנע נרדה ז. נאצנע גדולה של ימין נפה לא
 נצנל ולא נכדור נאצנע נרדה לא ה' צנות כלל כמ"ס נפקין
 מהר"א ס' קנ"ד ע"ה ה' מותר אנל לא נצנל כל זמן ונע"כ
 דאין צנות נאצנע לא ש"ק לנרוד קרנן או לנרדה מהתקדש ופלי
 נצ"כ שלא ש"ק עכ"ד ה' הו"מ והתחבטי הנל דברי פסקא
 מהר"א שניצאם שם הוא המהר"א נפקסין כתנ צענמו שם
 ח"ל משום לפנים נאצנע נרדה ואין לומר דשמי מקדש שלא
 נצרו נו צנות דא"כ ה"ל לתלמודא לאסוקי עלה דברי מחא
 טעמא וכו' ראי כתנ צפירוס דאידך מסנרנא נזר צנות
 נאצנע דר' חסום הו"ל לתלמודא לתימר מחא טעמא וטעמא
 וכן נאצנע הניח הר"א שם (ס' של"ט) דברי פסקא מהר"א
 אלו וחלק עליו וכתנ דגס נאצנע נרדה שיי' איסור שמא
 יתקן כלי שיר וכמ"ס הרענ"ס שאזו דרך השחוררים לקרות
 נאצנע נרדה תנועות נאצנע עכ"פ אין ראי' עוד מדברי
 התוספתא שם ולרדון "ל צמדות נאצנע נידא אין חנו נקאיין
 וכו' ר' נדכלי שיר נצלי י' לאסור נכדור

ומה שכתבנו זה נפנים ראי' דמות כלי שיר נחום"מ מירושלמי (סוף מו"ק) דמולכין תללים לבית המשה וכו' ומה שכתבנו שם ד"ל דהו גזירה לגזירה למאן דס"ל מלכאת חוה"מ דרננן הנה עלה נדעתו ד"ל דהה תלוי הוה בתדהא מחתל עי"מ דמחרי' גירושילמי (פ"ק דמנ"ק) כלום אסר' במלכאת חוה"מ אלף שיהי' וכו' ומה הניזול התום ראי' (במגילה י"ח) דנראה מהירושלמי מלכאת חוה"מ דרננן וע' גמורי אגן שם בתנינה גזנינ מלחא ס' שכל להשיג על ג' התום' דגם אלס מהירושלמי נראה כו"מ י"ל דהש"ס ידון ס"ל דמלכאת חוה"מ דהו' כמו דנראה מהש"ס ויתלמודו ידון עיקר ומההי' ידון שפיר גירושילמי לשיטתו ס"ל מלכאת חוה"מ דרננן ע"כ שפיר תמי נסוף מו"ק"ג כ' דמותר כלי שיר נחום"מ צנית המשתה משום דהך שחא יתקן כלי שיר הוא רק גזירה ולדרננה הו גזירה לגזירה כמו שכתבנו וגם מהתום נראה דרננן כ"ז ש' אנראה מהם דמותר כלי שיר נחום"מ היינו משום דס"ל להחיות לשיטתם מלכאת חוה"מ דרננן ידון גזירה לגזירה אך נצחת תלוי נפלתהו דנצחאיה דרשאוסינ

בסוף סימן מ"ט (דף מ' ע"א) שוב ראינו נפת"ג נא"ה שם שכן זה נחלת קצרות עיי"ש

סימן נ"י (דף מ' ע"א) נמ"ש אך בסוף מ' שומר אבנים בענין החשנות וכו' הנה הדברים האלו לא מלגי כתבתי ע"כ לא יפלא בעיניך ידיד אם תמצא כדבריו ז"ל צענין ההשנות גם נספדים שקדמותו כי כן מקובל מלמדיהם וחסידים מקובל מרבותיו ואז"ז ז"ע שעליהם יא' לדג וכמ"כ נפדים והכל הוא מחלתי ית' לבדו כל שום מקרה גם נפרט שנפרט עוד חזק חקרי

סימן נ"ג (דף ס"ד ע"א) נד"ה מ"שם מגילה וכו' בדברים ששינו תלמידי המלך וכו' מלמד שהחליקו בדברים כדי לפורח וכו' הנה עוררני חכם א' ד"ל דלין הפי' שהחליקו נדברים להטעותו בזה הפסוק נחמה לפרש שחלק השמש וירח להם לאו"ה רק הפי' החליקו נדברים של ע"ז שלהם וכן נראה מלשון רש"י עה"ת נפ' ואמתקן שח' אשר חלק ה' לכל העמים בזה"ל ד"ל לאלקות. לא ממנו מלטעות אחריהם אלא החליקו נדברי הגללים לעוררן מן העולם וכו' עכ"ל הר"ח דלין הפי' החליקו נדברים היינו נדברי התורה לכתוב נלשון כזה כדי שיובלו טעות מה הכ' זהה כ' רש"י נדברי הגללים ולא קלי זה על לשון התורה רק נדברי הגללים אמונת ע"ז שלהם ולא שיש עוד לעיין בזה נמ"א מ"מ נפשיעות י"ל שהלך עם החכם הס' ושוב ל"ק על הש"ך זחיה

סימן נ"ד (דף ס"ה ע"ד) נמ"ש ובפרט לדברי זקניי חלבש וכו' ויצאת וכו' קודם גמר שחיפת הרוב וכו' שוב ראינו עתה נבז"ת קולת סופרים להגלות מהרש"ק ז"ל נהשמות לה' ס"ת ס' ה' שהש"ג נ"כ על דברי החס"ם אלו מקנת טעמים שכתבנו ועוד שם עיין עליו נדבריו

בסימן נ"ח בתחילתו (דף ע' ע"ב) נד"ה וארשום לך קרי חדשה עיי' מ"ש בזה נמנחות שם גם נמנח"א ח"נ (ס' י"ב ונסי' י"ג אות ה') ונקונט' שירי מנחה, ונפרט שמפרש כן נד"ה שנת (הק"ל ע"ל) וכמחלין שם נחגיגה נש"ם ויילגל ד"ה ושמאל אחר חיישין וכו' שהביא ראי' דחיישין היינו לקולל כחלמירין נחגיגה גני נתולה שעצרה חיישין שחל צלמנטי עצירה וכו' עיי"ש הרי מפורש דהיינו חיישין לקולל

סימן נ"ט (דף ע' ע"ד) נמ"ש שבש"ע ס' תמיד פני' ב' החסיר מהפחד וכו' שוב לבקר ע"ש קודם חצות וכו' וסקורי מהפחד וכו' והעירוינו ר"ח אחר' מנצח נעל המאור נפסחים דף ג"ט שם שכן ח"ל י"ד שחל להיות בשנת מנצרים את הכל מלפני השנת דברי ר"מ פי' ר"מ לטעמ' וכו' דלין ניעור חזק אלא שריפה וכו' לפיכך עשו לו שעת שמים עשרה ביום י"ג שהוא ע"ש כשעה שעת ניום י"ד צדו השמש עומ' וכ"כ שח"כ שח"כ דהגו נעור הכל מלפני השנת והרי מפורש דברי הר"ה דע"ש עשו לו שמים עשרה כשעה שעת ניום י"ד היינו שעה י"ג שהוא סמוך לשקיעת המהר ונכנסת שנת א' נצדק נעור נע"ש יום י"ג חזו אמן ניעור לא כמו שזכרנו ניום י"ד נשעה ששית-יודל א"ן שום ענין להך ניעור חזק חסיד ורק מחמתא כמ"ש המחנך טוב נעור וכו' כמ' נפדים:

שם (דף ע"א ע"ד) נד"ה חסידים זה נהגנו וכו' נמ"ש כפנתג חסידות וכו' בכל התפוצות. וכ"כ נסמור הארז"ל לה"ר שנת ז"ל

עוד שם (דף ע"ב ע"א) נמ"ש חזי נחמא בנ"פ ממש ובזמן חקרבן פסח היינו שאז תחשבו התחלת יציאת ממצרים נעת הק"פ עיי' רש"י סוף פ' שלח ונפשיית מכתמים שם.

שנ"ל מעמוד (ולא נחמת כבוד) ואם לא לא אינה מחייבת נחמה לפי"ד הנו"כ לא י"ל דגם אלקסון לא נקרא עמוד חה נחמת מעירייתו סע נעלמי ש"ל כן עיי' נפדים נמ"ש אולם יש נחמת ראי' זו ד"ל דמכמו העור והרמ"א וכו' דשם נחמה עמנה שחל דהכל ס"ל לתרומי' רש"י ור"ת נדאלכסון כליסיתורא כשירה וכו' עכ"ל עיי' נפדים והיינו כמ' דמטעם כבוד י"ל הרי נאלכסון לכ"ע דרך כבוד משא"כ נדלת עמנה שהיא נאלכסון:

הנהגה נמה שהגלו נפדים (אות נ' תש' ז') מדברי הדעת קדושים שנ"ל הנחמה כולה קנועה נשפט הסמוך לחזן ולא מקצתה נלמד נשפט נדפוס מה שכתבנו אז רש לפקפק נחמת נדברי הר"ה נדמחל לדברי הר"ת ודעיינו שס"ל שהנחמה נ"ל שוכנת מנחל שזריכה להיות הנחמה ארכה לא יותר טפה כדי שלא תהי' לפנים לחזן חלל הפחת נקניעתה נשכינתה יותר ממקום מהטפת הסמוך לחזן ולחלק ולומר דהנחמות שלהם היו קטנים ולא היו רגילים בנל"ה להיות אורכה יותר טפה ע"כ לא אשמעי' זה נפוסקים לדעת ר"ת. זהו נדחק למד וע"כ מה נ"ע דברי הר"ה וזאת אם נחלק דהיכל הנחמה גדולה יותר מטפת כיון שהנחמה כולה עכ"פ היא נשפט הסמוך לחזן רק נחמת אורכה וגדולה י"ש זה שנלשט נשכינתה גם למקום החלל לפנים אז לא איכפת עוד דוחה למ"ש נח"י ה' תפילין נע"ה לענין תפילין נחמים גדולים יותר משיעור מקום הנחת תפילין ושם י"ש להסתפק אהו נחמה עדיף להלך יותר כיון שעכ"פ לשפי הטעמים י"ל כיון דנחמאל כל הטפת הסמוך לחזן נחמה (השוכנת לדעת ר"ת) אז שוב אין להחמיר יותר גם לכתחילה ונכון גם לדעת ר"ת כן י"ל ידבר הר"ה ק

ובדק שכתבנו נפדים אות נ' בזה תש"ז עיי' נח"ז הל' ס' ו' י

סימן מ"ג (דף נ"ה ע"ב) נמ"ש ובפרט בנידון דיה שחחרתי חתימות הקדושים וז"ל בתוך המאה רבנים ובר' בתשרי בס"ד בס"י ל"א וכו' הנה נדפס עתה ש"ת נית יתק' (להגלות מלגונ) חלמה"ז ח"ל ס' ח' כ' נ"כ דלא כהגור ארי' יהודה שהנחתי נס' ל"א וכו' דלא שמו מנצרי קאישיא לדקוק ע"ז ולהחמיר ע"ז כלל

סימן מ"ח (דף נ"ז ע"ב) נד"ה אחר כתבי זאת ראייתו בס' החיים וכו' הנה נשאלתי ע"ז מרז מופלג א' והעירי מוד' הג"י ס' ר"נ נאור"ת והמחנך דלם משך המים והנדילם חלמקוקים הוול"ן יין ומנצח עליו נפיה"ג היינו כשנשרו ג' ימים וכמו שגדלה שם ח"ל ה"ט"ו ס"ה י' ונמ"א ס"ה כ"ז נשם מהרלנ"ת דהיינו שנשרו ג' ימים ועל אלו דברי המג"א זיימתי נפדים ולא קלי זה אמתנשלו ונחיי אדם כלל ו' סע' ז' מה' שנת כ' ח"ל ומקדשין על יין מנושל ולכן מותר לנשל המוקדים ולפסח היין ולקדש עליו ונלמח ז"ל ראי' מייך מנושל כמו שכן נפ' החיים שם על ח"ל מנושל היינו שהי' יין נדרס ננת וכשאר יינות ואח"כ נחשלו וקיי"ל נס' ער"ג סע' ח' דלעפ"כ לא יאל תחזיר יין שהי' נחשלה אכל לא שעי' הביטול נלמד יחי' נעשה עתה יין מיד ז"ל נחלי

סימן מ"ז (דף נ"ז ע"ד) נמ"ש נד"ה ואם כי למעשה ובר' יש לצדד ולהחמיר וכו' ונתיישנתי אח"כ נחמתי יא' לאסור דהרי ריבית נלד א' וזאת היחורים אחרים שהיו שם כמ"ש נפדים:

בסוף סימן מ"ח (דף נ"ח ע"ג) וכן נתרנס יומתו (פ' רח"ק) עת"כ גם נחמיר נן משה ילדו על נדרי יוסף וכו' ואוכחתי בזה דנע"כ כוונת התרגום שהי' יוסף סנדק גם מוהל יחידיו עיי' נחמירי אות שש"ס (ס' רס"ה ס"ה ו') ואז"ל לכפול הדברים בזה כיון שכבר נדפסו שמה:

האחרים דכשאל יו"ט נצנת קורין רק תמשה קרואים ואתמשה
הלא נלגזס לא כ' כן רק שמתה עליהם שאין מוסיפין על הא'
קרואים כשאל יו"ט נצנת או שנת חו"מ עיי"ש אלגל לא
שקורין תמשה וכבר נסגר שם חנית (תמשה) נט"ז נדפוסים
כעת אלגל לא חיתקו נמקומה נתינה אחרת וזריך להגיה נט"ז
שנעה" נמקום "תמשה" כמזכיר

שוב הראונו נצו"ת שו"מ תמישלה ס' ט' כ' נצגרה שיכולין
לקרות התוכחה נלי נצרי כמ"ש נצחורונים ולא ידעתי
טעמו ולפי"מ שניצרט נפנים אין לקריתה נלי נצרה גם
נצו"ת יד יתחק ח"א ס' רמ"ה העלה נלעל המנהג נמקומות
שקורין נלי נצרה ח"א שם שם נדפרט נפ' תנא שהתוכחה
הוא נפ' שגי דהמנ"א הניא זהו המונמר שנקראים ואיד
יתכן לקריתה נלי נצרה ועו"י תמתי דכבר ניצרט נזה
דחילוק הפרשיות נתומשים אינה מדיעה ולא נמקומות כלל רק
ממסדר ומדפיס ח' כמ' ותהיכן ידענו ששם עליית שגי דוקא
ח"פ

שם (דף ע"ו ע"ג) נתיחלת ע"ג נמ"ש אבנמ מה יענח דחק
דאין קורין לחש"ץ שיעלה הוא רק דעת וכו' נדפס
שם נט"ז ונחילוק חיתונ כמה שורות וז"ל כן דחק דרדין
לחש"ץ שיעלה הוא רק לדעת הרמ"א שפסק שם (בס"י קל"ט
סעי' ג') ובמדינתנו אין נהגים כן שאין קורין להחזן כשעולה
א"כ אין יסוד הזה וכיון דכשהחזן וכו' כל"ל והשאר יש
למחוק שם

שם (דף ע"ו ע"ב) נמ"ש וסי לנו גדול מהאר"י חתי ז"ל
שנרג לעשות כן לעלות בברכה ולקרות בעצמו
התוכחה ונכמ"ש נפירוש נפע"ת שער השנת פי"ט ח"ל
שקרא הוא מפי עמנו קללות של נחקתי נמנין הו' עכ"ל
הרי שקרא הקללות נמנין הו' היינו נצרה ח"ג ונפוטן

שם (ע"ג) נמ"ש אבל באמת נצמחה עליו מחש"י בדרך
שליחות וכו' שזר רליתי כדנציר האלו נתפארת ישראל
למהרגל מפראג ז"ל (פרק מ"ג) ונרוך שכינתי לדעתו
הגדולה ז"ל. וכן מלאתי נפ' אהל יעקב (על נדרים) נפתייה
שאל להנרג"א ז"ל על הך דקללות נמשנה תורה משה מפי
עמנו אחר, והשני לו ג"כ כדנציר הנ"ל (ועיי' נתיים ושלום
שה"ת נגיש פ' נדרים עיי"ש)

סימן ס"ו (דף ע"ו ע"ג) נמ"ש ראיתי ונתתי אל לבי בפה
עירנו וכו' תלמוד עתה שהכרים לא פיטס כלל רק
נמקום היסודות שגנו נתיים או הענמות נמקום היסוד וזקו
לחזן הנתיים למען יוכלו נלגזס ניצוד אלגל הנתיים כולו הם
על הנצרות נלי פיניו כלל וז"ל היתר דנית הפרס וכיוצא
שכתננו נפנים (כי חשננו נתיחלה שיפוטמ משם כמ' נפנים)
ע"כ נריך כהן ליתר לכתחילה שלא ילך שם

שם (דף ע"ה ע"א) נד"ה עוד י"ל היתר וכו' וז"ש חזקת
קברות נצדם ורליתי עתה שנדפס שו"ת טוטו"ד
תליחאי חלק ג' להגאון מהרש"ק ז"ל (בס"י רל"ג) האריך
שם נענין נית הנטי על קנרי עכ"ס חס' יש לכהן ליכנס נז
וכ' ג"ך דלס פיטוהו לקנרות עכ"ס רק שיש ספק חס'
פיטוהו למנרי נזה יש להקל לכהן ליכנס נצנית עיי"ש ועיי'
נצו"ת נטע שורק (י"ד ס' ק"ג)

שם (דף ע"ה ע"ב) ד"ה אולם בסופו ועיי' נחמ"ס יו"ד ס'
ש"ל נגש תמים דעיס להראנ"ד ונח"ס שם ס' אל"ט
כ' שלש' הוא דרנצן ותרי רלנ"ד ד"ה ועיי' נצו"ת נטע שורק
(חיו"ד ס' ק"ג)

שם (ע"ג) נמ"ש הרי הוא כמו נצרים קודם קבלת התורה.
הנה יש לעורר מר' הש"ס נצחים (ק"י ע"ה) שעתד
ר"י על רגליו ולומר וכו' אי' מתי מנול אי' מתי נצוכדלר וכו'

בסוף סימן ס"ד (דף ע"ה ע"ג) ועיי' נפסחים (ק"ג ע"ה)
נרשנ"ס נד"ה כשהו יוצאין טעונין נצרה למפרע וכו'
ומשום כחל דהיתר עדיף אין לומר כך וכו' עכ"ל הרשנ"ס
ונלמח התירון דחוק עיי"ש ולפי"ד הל"ח ה' לו יותר
לחזן שפיר כיון נצירות דרנצן ע' ל"ש לומר כחל דהיתר
עדיף ע"כ אשמעינן הש"ס כח דר' יהודה עדיף ולפי"ז נראה
שלא כהל"ח כמ' ועוד קשה על הל"ח מש"ס סוכה
(דף כ"א ע"ה) דלר"י דהא דקמיפלגי נציר של שאלנה
להודיע כח דר' יוסף נר יהודה דלפי' דשאלנה נמי דתי'
עיי"ש והלא שיר ככלי זמר היא רק איסור מדרנצן וא"כ הוי'
נצותא דרנצן כחל דהיתר והו"ל זה יותר לאשמעינן
לרבותא כחל דאיסורא דרנצן גם מש"ס עירובין (דף נ"ה
ע"ג) נתור"ה ולהודיע כח דרנצן שהקשו נתום' דליפלגי
נכלים ולהודיע כח דר"ג נזיר וכו' וכחל דהיתר עדיף
עכ"ל התום' עיי"ש ולפי"ד הל"ח מה קוש' הא קי"ל
דחתומין דרנצן, ונדרנצן לא אחרין כחל דהיתר עדיף לרבות
ככ"ל

סימן ס"ה חות נ' (דף ע"ה ע"ד) נמ"ש והאריך הקימו
ופרק בשבת חמ"כ מלאתי שכנר הקשה כן נפנים
יפות פ' נשא ועיי' נצו"ת נית יתחק ח"ג חיו"ד ס' ג'
נמפתחות והנהות נסופו ומה שכתננו נפנים לתרן נ"ל
כחן יותר נעה"י

סימן ס"ו (דף ע"ה ע"ב) נמ"ש אם כסע"ל כהן יוכל לקרות
בפ' בחוק תי עד אחר התכחה ובפ' וכו' הנה נזה
נשאלתי שלא הנינו הפ' כי הלל מה יעשו כשפ' נציר ונחקתי
חמורין אז יטרך הכהן לקרוא כל פ' נציר וגם מפי' נחקתי
ונלמח נהגו כשפי' הפרשיות חמורין לתנור נלמנע נצו'
קרואים נעת עליה הרנציה (ובכשענין הספות מוסיפם
נפ' שני') ועו"י השני כי נלמח הך נהגו העולם לסיים
עפ"י הנדפס נתומשים סיום הו' קרואים וזה אין לו מקור
נפוסקים כלל לסיים שם ידירא ונפסר ענרי רחמים מהנהגות
הנרג"א ז"ל מוילנא כ' דלא סימיו שם ננית מדרשו כהנדפס
נצומשים רק נפתייה או סתומה וכו' נפ' מחורי אור נחלק
קן טהור (נמהד"ג לזו"ר דף ק"י ע"א וכן נסופו נמלמח
סימח דפרשיות) להנ"ג מהר"א וירמישאל הרעיש ע"ז
הנתיין וכ' שה' אחז מקרי דרדין והאריך שם ומראה
טעומים נרים נהנדפס נתומשים לפי הנגת המקרא דמסיים
נלמנע הענין להעולה וכן כיואל וכן מקובל אלגל מלחנותיו
הקדושים ז"ל נכמה מקומות ועיי' נדנ"ח מה"ק חות נ"ח
ונמחל"ו ס' ת"כ"ח לדייק לסיים שלא כפי הנדפס נתומשים
משום דלא סיים נכי טוב כרליו וכיוצא ע"כ ננול אין זה
קפידא נכל נפתייה ואם כשפי' הפרשיות מחמורים כחנ
נעערי אפרים (שער ז' סעי' כ"א) דנצנת שקורין נסדרות
יש לתנרן העולה רציעי היינו שיסלים הסדרה הראשונה
ותחיל השני' זהו נלמנע הו' קרואים חמורין מ"מ פשוט
זו"א מדינא כלל רק ממהנא ננימו כחנ כן ועכ"פ היכל דלא
אפשר כחל שאין קורא אחר רק כהן כמ' תודלי עדיף
לשנות זה ממה שיקראו התוכחה נלל נצרג נגד הנג' והש"ע
(כמ' נפנים) וכן מנול זה המנהג נד' זקני הלגזס ז"ל
(חז"ה ס' רפ"ג) וכ' שזה נהגו קנא חמים לתנר נצנציע
כנ"ז פרישת חמורין וכ' ע"ז שהיא מנהג של טעות ודקדוקי
עניות של דעת וגם כשמוסיפין על ז' קרואים נריך לקרוא
לפי"ז נכל פרשה כמו נציר' כחן חס' יקראו י"ד קרואים נריך
לקרוא ז' קרואים נפרשה הראשונה ח' נפרשה השני' וכן
כגיש יותר קרואים חולס נללי' זוטא על הלגזס שם הנדא
נשם מהר"ל מפראג ז"ל עכ"פ גם כשמוסיפין על הו'
קרואים יתנור קרואת שניע חת הנ' פרישית עיי"ש וכן
נט"ז (ס' רפ"ג ס"ק ח') לפי ג' הוד אפרים שם נט"ז ישנ
המנהג שחתמים נצנציע חת הנ' פרישית (גם כשמוסיפין
על הו') משום שמתנרן נלמנע הו' קרואים הראשונים שם
מחזיקי מש"כ ההפסות נללח"כ חולס נצנציע הט"ז שם
נפלאתי ולא נצנציע מה שהניא נשם זקני הלגזס ז"ל על חותן

החסיד ז"ל (אח"כ ז"ל) (אח"כ ז"ל) כשהרחיק של חתים אחרים (נחלים) לא' שיגה עמיהם וכו' ולמחר וכו' על קברו וכו' ואחר שלל תנא עוד אחרי וכו' וה"ל ג"כ מדבר לנכח אולם זה י"ל דסכנה שאלי וע"כ התירו וכן שם נ"ס"ה (ס' ר"ל) וכן בירושלמי (סוף יומא) הנה דמיל על חנני' וכו' ואחריה מפיסת' על קברת' מיימר סרחת ע"כ ע"ל הרי דקאמר להחל על עשרה נג"א על קברו ואחר חטאיו לאלקי ישראל שמציא שחרי' הרי שאינו מדבר לנכח המה מ"מ בירושלמי הלשון לנכח כס' וכי זהו תיקונו שיעבור על לאו ודורש אל החתים א"ו ח"א וכן במדרש רנ"ה (פ' נח פל"ג) מטון שמעתיא משם רשנ"י אחרי זה מרא שמעתיא ניעול ונשייל' עיי' במחנה כהונה הפ"י דקברו דרשנ"י סמוך שם נלך ונשייל' וכן במדרש חתלים (מזמור ל"ו) שה' זה שמעתיא רשנ"י עיי"ש וארי שאלו ודברו לנכח כס'

שם (ע"ב) נמ"ש להשתמשחים על קברי אבות ואין לשום סודות למנוע ולבשל מנחה זה עכ"ל הב"ח ועיי' בירד"ז נפ"י הרמז"ס (הל' אהל פ"ד הלכה ד') ח"ל לפתוח הקבר לפקוד את המת יש זה משום דרכי האמורי אצל לפקוד את הקברות ומחזק א"ן חשש זה וכן נהגו כל ישראל לפקוד את מתיהם ולהשתמש על קבריהם עכ"ל הרד"ז ז"ל

שם (ע"ג) נמ"ש וחיינו שימליצו בעדו לשובה ח"ם. וכן נש"ת חות יציר דפס נסופו מה שמירר תפלה לאחרת על קבר דאזי נהא"ן ז"ל נגשון אזי אזי וכו' א"ך עונתיו וכיוצא בדברים שמדברים לנכח

שם (ע"ד) נמ"ש חליכה על הקברים וכו' שומר מצוה הוא וכו' ונמחר"ל (הל' ר"ה) כ' ח"ל ודורש שכל אדם ילך לבית הקברות להשתמש על קברי ידיקים בערב ר"ה ובמקום סכנה א"ן לורך עכ"ל הרי שדרש מהר"ל למנוע לעשות כן ל"ך על קברי ידיקים ולא מטעם מהנהג' לנד ז"א לא ה' ל"ך להזהיר נדרשתו שכל אדם ילך על קברי הידיקים וא"כ ה"ו שומר מצוה לא ידע דבר רע בענין הרוחות כ"ל וא"ן סתירה עם דברי מהר"ו כיון דמהר"ל כ' הליכה על קברי הידיקים חזקה מזה כס' ונ"ס נמחר"ל ונמקום סכנה א"ן ל"ך נראה פשוט כוננו כמו שה' אז נמיהם נא"ך אשכח סכנת הגויים הפראים המכים חורקים אנשים וכיוצא כשהולכים יהודים מחזק לעיר לניה"ה וכו' אז שכיח היחא וענין דאמרו נפסחים (דף ח' ע"ג) היכא דשכיח היחא שא"י דל"ש נכה"ג שומר מצוה וכו' ושלוחי מצוה א"ן מרחיקין (כדאמרו) שם נפסחים) ע"כ פטור ממנוה נכה"ג ונעין ח"ש נמחר"ל ס' תקי"ט ס"ה ג']

סוף סימן ס"ח (דף פ' ע"ב בסוף הקסוד) שות ראיית נש"ת ננין ליון קמא להנ' מהר"י עטלינגער ז"ל (קמא ס' ס"ו) ש"כ בתוך דבריו ח"ל וארי אפילו לדרוש מן המת נקבר מותר כמו שמצינו בגמ' האמוראים שעשו כן כל שאינו דורש לגוף המת רק לרוח כמבאר ניו"ד (ס' קע"ט) ועיי' נש"ך (ס' ק"י) הרי שא"ן צרינו לאסור נענינים כאלו רק מה שאסרה התורה בפיורש עכ"ל והיינו דפשיעל ל"ג כ' כדנרטי הכל"ל זה

הגה נרמז"ן (פ' ח"י) ח"ל ועוד כי ראה להודיעו מקום קבורת האבות כאשר אצחנו חיינים לכבד מקום קבורת אבותינו הקדושים עכ"ל והיינו נראה ג"כ לכבד ע"כ שנקבר קבורתם ולהשתמש בפניהם כמקום נמקום כמו שהלך כל על קברי אבות וגם נראה מה ראי' כד' הרד"ז נפ"י הרמז"ס שהנאחי לעיל דלא יפנה את הקברות היינו לפתוח הקבר אצל להשתמש מותר ואל"כ ולא הנפ"י נד' הרמז"ס שם נמ"ש ולא יפנה אדם לנקר הקברות קלי על שלפניו והידיקים א"ן נזקין להם נפש על קברותיהם שדברים הם זכרונם א"כ

עיי"ש נש"ך דהיינו דפנינו מירושלים וקשה לכאורה דלמה פנינו אל ידע שם מחתי מנחם חננל הא הם מקודש הדיבור נזחיל ואינם מנחמים נזחיל וכדון קברי נכרים וגם יש להקשות למה פנינו לכל מתי נזכרונר הא מהסתם נפלו שמה וגם מנכרים וכיון שלא הוחזקו לשכונת קברות היו ספק נרה"ר וטוהר מדאורייתא אולם י"ל כיון שהרוב נעו"ר היו יהודים עם כ' כי נפלו נחרג הזרים חיל נזכרונר שכןשו ירושלים גם י"ל שששאו לטומאת נמנע מהעצמות ולאו דוקא לטומאת אהלים וגם י"ל שזה מעלה יחירה שעשו לכבוד ירושלים עיה"ק ע"כ פינו כל העצמות כדי לנאח מכל הספיקות ולק"מ

סימן ס"ח (דף ע"ט ע"א) נמ"ש ועמד על קברנים של מלכים אמר יוסף הניקח חצת וכו' עיי' נפנים וכן נש"ס נ"מ (פ"ה ע"ג) אשחטת' אחרת' דר' חייא אחימא מתנייהל דמר מתנינא על"ש הרי שדבר לנכח נגד הנפטר נמערתי' והנה נ"ס נבולא ישראל שדפס מחדש הניא מדברי והתפלל מדוע לא הנאחי נחשונה זו מהה שאר"ל ופירש"י נפ"י וידי ע"כ וא"י נבולא מפרן ממה עלי רחל וכו' כשיגלה אותם נבזרדאון וידי עוננים דרך שם יולאח רחל על קברה ונכח ומנאקת עליהם רחמים וכו' והנה תמה על תמיהת דהא נאחמ לא כתב שם כלל שישראל יתפללו כלל בדרך עננס שם (כי לא הניחו הארמים שההניגוס כשנ"י חר"ה) וגם שם לא נמאח כלל אם התפללו נאחיו לשון ואם נקשו לרחל כלל רק שרחל אמנו התעוררה נעמלה אז לעורר רחמים נשתי מרום על כנס"י נראותה לנרס ע"כ לא הנאחי ראי' משם והגם שמאנחי נפסיקתא רנתי (פסיקתא ג') כ' נזה"ל וכיון שם הולכים בדרך הם נאים ומתקין קבורת רחל והיא עומדת ומנאקת רחמים וכו' ופי' נרע אפרים ומתקנים קבורת רחל היינו שם מעוררים רחמים שם ואעפ"כ א"ן ראי' שם מתקנים לרחל לנכח ויכול להיות שמעוררים רחמים נחפיתלם להש"ת שיושיעם נזכותה ועיי' היא מתעוררת נ"כ נעדיהם אמנם שם נאחיו דיבור נפסיקתא רנתי כ' ח"ל אמר לו יעקב וכו' שלא קברתי' שם אלא עפ"י הדבור וכו' ונניו עתידים לנאח נגולה והם הולכים אצל אבות ומתקנים" מהם שיתפללו עליהם וא"ן מועילים להם וכיון שם הולכים בדרך הם נאים ומתקנים קבורת רחל וכו' עכ"פ כתב "ההולכים אצל אבות ומתקנים מהם שיתפללו עליהם" הרי מפורש שהולכים אצל אבות "ומתקנים מהם שיתפללו עליהם" וה"ו כדנרטי שא"ן אסור ודלא כמו שהניחו נשם מהר"ל וכן נפנים מהנהג' ראיות נש"ס וכן י"ל להניא ראי' ממה שהלך ירמי' על קברי אבות וגם עצמות חניניות מה אהם שוכנות נביים נלו ונתיים חרבות (כמו שייסד המקו"ן) הרי שדבר לנכח האבות הקדושים א"ו דא"ן חשש כלל וכן

שם (דף ע"ט ע"א) נמ"ש וכן בבא בתרא וכו' אב"י א"ל במסכתא מינך שבק"י וכו' וכן נש"ת (דף פ"ה ע"ג) נהא"ל נרמז"ן להשתמש אחרת' דר' חייא ואמרי מתנייהל דמר מתנינא (הרי שדבר א"ל לנכח) ואחסי וכן נש"ס נרכות (דף ע"ג) נזערי שנתן פקדון לאשה אחת נאכסני' ונניו לבניי ממה והלך אחרי' לניה"ה ואמר לה וחי היכא וכו' הרי שדבר אל לנכח וכן במדרש א"ר חמא נר חמית מפי מר נסתר קברו על משה מעיני נז"ד מפי שגלי וידוע לפי הקב"ה שעתיד יהיה"ק ליחרד ולהנלות את ישראל מחרנס שחא ינולו לקברותו של משה ויאמרו לו "עמוד נחפלה נעדרו" ועומד משה ומעטל את הגזירה עכ"ל ונשפד יחא (אח"כ נרכי פ"ה) מניא זה נשם הנמ' סוטה ואינו נגמ' רק במדרש עכ"פ הרי דמחר לומר ולשאל מן המה דרבי נקברו נגשון נוכח עמוד נחפלה נעדרו דאל"כ ל"ש שישאדו את ישראל שיעצרו ח"ו על לאו ודורש אל המתים נגשון מה' ששניו זה העלימו את קברו א"ו ח"א וכו"ל וגם נ"ס פחד יחא שם נירר וניאר נאחור דל"ש זה כלל ודורש אל המתים ואדרבא מזה היכא וכן נמחרת דרבי יהודה

הי"ל שהם כעבד ד'ת. ותוה"ק לעד קיימת נדידת נעה"י ונע"י ת"ש נמאלו"ה סי' שז"א ס"ק ז' נאריכות ועיי"ש]

סימן ע"ד (דף פ"ה ע"א) נמ"ש כשהדבר מפורסם ששעה זאת מיקרי מחלל שבת בפרהסיא וכו' ועיי"ש ע"ד יו"ד (סי' קי"ז ס"ק ד') ד"ה נפני עשרה מישאלל דלאו דוקא ר"ל בפניהם מתה אלא שידועין מהענייה והכי מוכח תש"ס ופוסקים נמ"ש והא אסתר פרהסיא היא עיי"ש ורליתי עתה נשול"ת אנני לך להנה"ל ז"ל חסידות (חיו"ד סוף סי' קי"ג) שחזיק עוד דברי מהר"י אסאל ז"ל וכו' סמוכין מדברי החת"ם (חיו"ד סי' י"א) ומהר"ם שיק (חיו"ד סי' קי"א) וכפי הנראה נזה לעשות סמוכין לדבריו נמ"ש נפ"ס סי' כ"ל נמש' מהר"א ה"ק אלא המעיין שם נחת"ם יראה דלון ראי' כלל וכן תתש' מהר"ם שיק אין ראי' לענין זה כגון דקטר המפורסם לתחלל שבת בפרהסיא והוא גלוי וידוע לכל שאומתו נכד והיו כל' הש"ך הי"ל להביא שידועין מה' א"ש להעיד נפמו נב"ד ולא נפני עשרה מישאלל דוקא ונשול"ת חת"ם שם מיייר לענין שר"ב דלר"ך שיעידו נפמו אמת שראו ענינתו ופשוט דשוחט אינו עובר כ"כ שיהי' ידוע לכל וכן אין אומתו נכד תש"כ כנידון שכתבו נודלי כן הוא להלכה ככ"ל

סימן ע"ה (דף פ"ה ע"ד) נמ"ש נד"ה אמנם בענין נוסח חיו"ד שכן התקיעות וכו' בסידור השל"ה ד' אמשטרס נמצא ישיעיה אבל לא וכו' הנה כל הענין לא חלני כתנתי הדברים רק כאשר הזכרתי שמתעית נשם דזיקים וכן נדול ולדק זללה"ה שהראה זה ועורר על ככה וגם נשור מולא הדברים רליתי נמחור הי"ל נדפוס וינעילא שנת תע"ט ע"ס פ' הדרת קודש שמתא' ה"ה י"ה"ר שני התקיעות וכו' א"ש גנ' ישיעיה"ו והכונה שעלה קר"ה וכמספר ישיעיה וכו' שם נמחור ה"ה שמואל זה נכת"י י"ן וכ"כ הכונה הזאת נסידור גל"ה ד' אמשטרס וגם כ' נדיוק ישיעיה שר הפנים והוא נדיוק כן ומלאתי עתה נפ"ס החשק ע' שמות מט"ט נלוח ס"ק כי ישיעיה שמו לא מט"ט שר הפנים ומלאת מיטו נחתה"ק דמט"ט שר הפנים מול"ך קול הכספר למעלה ושיד' ללאורה נזה נחקיעת שופר עכ"ל נסידורים שלפניו שדפס יסוע ושר הפנים מט"ט ננול"י המחלקת) שחשנו לשנים וגם שדפס נטעות "ישוע" והוא כמכשול ר"ל כמנואר נפנים וגם נמחור ש"כ נדיוק כס' כתב שמואל נכת"י ונלחת אין אמתו ידוע מנען מי יאל הטראות האלו וגם אמתיות נידוד לא לכונת חת"ם לשם ההוא דייקא מתוך הע' שמות שנקרא מט"ט וכיון שהאר"ל לא קיימו ולא הכירו אדרנא נראה להיפך נכס' נפנים ע"כ נודלי שול"ת עדיף ויש למנוע מלחמם מלכונם וכן הועד לפי מנהגי אמת ת"ח נשם הרב הגאון מ' נטע וואלף ז"ל רנד"ק פ"ז ז"ל שהגיד נשם הגאון האמיתי נעל חת"ם ז"ל שיש למנוע מלומר הי"ה"ר שני התקיעות ה"ה מפי ש"י נזה חערות שמות שהכירו נהם שלא כהתנן עכ"ד חת"ם ז"ל

סימן ע"ה (דף פ"ה ע"ד בסוף החשובה) וגם י"ל עי"ד הרש"ב נח' מול"ך (ט' ע"א) דנהיה נח"י נמחור אסור עמדות עד שידוע לך ששחטו רוב הסמינים ומעתה שפיר כיון דלא נזק נסמינים א"ס נשחטו רובן ע"כ לא נסתלקה התורה אסור עדין ויחקה היו מה"ת ושוב היו חל"י ע"כ פסק הרמז"ס דלא נזק נסמינים דהו חל"י נעלה ככ"ל

מכ"ש על קנרי אנות אשר דנריהם חכרונותיהם ומעשיהם הם נכל ספר נראשית וכלל התורה ואם זהו הפ' נרמז"ס כס' א"כ למה הודיענו התורה מקום קנרות אנותינו הלא טוב יותר שלא לדעת כדי שלא יפסד נזקך קנורתם כי דנריהם (נמורה) המה זכרונם וה' מה להם פלגתא נין הרמז"ס והרמז"ן כס' א"ו כפי הרמז"ן דרך לפתוח הקנר כומתו דזה אסור אלא השתטחות מנהג ומלוא איכא חיו"ע

סימן ס"ם (דף פ"א ע"ג) נמ"ש ע"ד שעה 8 עם 17 מיטטען כנ"ל ובגוף הדבר לתשוב לענין זמן ק"ש נבוקר שעות שות הנה רליתי עתה נפ" מחזורי אור להרצ מהר"א וירמייאש ז"ל נחלק נאר שנה נהכלות ש"ע אור"ח סי' ס' שהלר"ך הרצה נדנרי הרמז"ס והרנה להוכיח ג"כ דנע"כ לענין ק"ש נבוקר חשנין רק שעות שעות ולא זמניות ע"ש וכבר נודע מ"ש הנה"ק מהר"א מתאמארנא ז"ל גם לענין חזון נע"פ לתשוב רק שעות שעות וכבר כתבנו נפנים שלענין חזון לא נהנו כלל להקל ע"ו וחיללה לשנות. ורק לענין ק"ש כמו שציארנו ונע"י ת"ש נמאלו"ה סי' תת"ן]

סימן ע"ב (דף פ"ג ע"ב) נמ"ש במסוק נקודת קמץ כותבים וא"ו וע' נמש' נדנרי חיים ת"כ אה"ע סי' ק"ד וגם נמש' מהר"ם ח"א סי' ק"ח ובענין שם לעפאלר שכתבנו נפנים עיי' נח"נ הל' סי' י"ג אות ז'

שם (דף פ"ג ע"ב) נמ"ש כמ"ש בתשו' סרן חב"י סי' ס"ה ז"ל דיני נטין וקידושין סי' ס"א

סימן ע"ד (דף פ"ד ע"ד) נמ"ש ורליתי וכו' בשול"ת בנין ציון חחדשות וכו' עיי' נפנים מה שהשגנו עליו והנה רליתי עתה נשול"ת מהר"ם ח"א סי' קי"א כי ננה יסוד להחירא ע"ד הננין ליון אלו ונלחת ז"ל ונכ"ש נפנים וגם שם נננין ליון נדפס נפירוש שלא להלכה למעשה כס' נפנים

ובבאר שנה נמס' כריתות דף ז' א"ס עשאלן כולם נהעלם ח' חייב על כל אמת וחלח וכו' שכתב דחמירי אלא דשנת תשסו דהמתחלל את השנת ה"ו כמחור והניא פירש"י וחולין שחמירא שנת ויח' מע"ג דמחלל שנת כופר נמעטיו יח' שלא שנת ח' נמעט' נראשית נע"י ת"ש נפנים ואם כפי דנרי הננין ליון כשמתקדש נליל שנת שמואל שהוא מודה נמעשה נראשית אלא עשושה אח"כ מלככה מחמת פרנסתו אין זה נמשך מומר מאלא שאין חומרא לפי"ו דלאוי דשנת לא חמירי נעלמותה ע"ז דהא גם נס עבר עליהם אף נמחיר כיון שקידש על היום לא לא היו מומר ול"ש דנרי הנאר שנה לפי"ו אלא ודאי דלא כדנרי הננין ליון וכמו שציארנו נפנים עוד מה ומחילא נראה כן נפשיות כדנרינו נפ"ס והפוסקים נזה

שם (דף פ"ד ע"ד) נמ"ש וכן פסק לחלכה למעשה בנכוננו בתשו' הגמ"ד אסאל ז"ל וכו' ורליתי עתה נכ"ע" תורה מליון נדפס נירושלים שנת תרנ"ז (שנה שלישית חזרתה נ' סי' י"ז) מתכת נענות מהרב מ' דוד שלמה מלדעסא שנה יסוד נדול ע"ד הננין ליון הנ"ל אשר נלחת ס' מופרכים לדינא מעיקרא ככ"ל וגם הרב ה"ה האר"ך נדנרי חול ולא נד"ת רק הסניר והמל"ך נעד המחללים שנת בפרהסיא שישלו כפיהם ניו"ט ונבנ נוכפי הנראה אולי נעוד ידיהם דמים מלחו מה שחללו דמי וזה נחיתת מותם מה שזכרו נש"ך נים ההוא וליך ינרד נ"כ הלא לקללה תחשד ולא נזכרתה ואין כדלי להשיב על דבריו מה של הרב מלדעסא

קונטרס שירי מנחה (למנח"א ח"ב)

אייזר חילי' אקנעני' להילכחא למור על הכיסים גם נט' (נפתלי י"ח) מכיון דקנלעט ט"ו נמי לוי"ט מדכתיב נפתלי תענית וכו' וזו הי' עיקר ההם בשלימות ומי גרע להזכיר זו מעין המלואה מיו"ט ז' של גלות כ"ג הכא דליכא חרמי משום ספקא דיומא נמי מעיני לן למחמר' ואין טעם ברור שלא לנהוג צפורים ספקא דיומא אלא משום דיר"ט ודגריהס הוא ודייני שנקל בקריאת מנילה שבי ימים משום שירמח' דלגורא משא"כ נהזכרה וכו' להכי ודאי מאן דמזכיר מעין המלואה נט' אין און מזכירן אותו הכי חיי לן עכ"ל המור"ק

ועיי' נש"ו"ת זרע אמת (ח"א סי' ק"ג) לענין אנילות יום א' שאיננו (ל"ע) ציוס שזמן פורים עיי"ש לדרכו שכתב שעכ"פ שמחת יום ט"ו לדין הוא דרנגן והי' מ"ע דרנגן שעדיף תשאר מ"ע דרנגן מפני שהוא עשה דברים וכן גם גופי הלכות למחר"ט אלגזיו ז"ל (מונחה גם' חופת תהלים) דגם שזמן פורים היו כפריש השמות לענין ז' נדרכות משום דיימי' משתה ושמחה כתיב עיי"ש

וכן עיי' נדע"מ פ' פנחס (דף רכ"ו ע"א) ותרי יומי דשנועות ונצין דלינן תרי מניי' דספקי הא אית שבי ימי הפורים נאחר' וט"ו נאחר שמי' הפורים וי"ט ר"ק י"ד לפורים וט"ו לתקופים א"ך המה השלמה בתקום יו"ט ז' דשנועות הלא אדרגא גם ימי הפורים תלויים רק לפי המקום ויום א' הוא ולא כיחיו של זה לפורים ותקופים, א"ו ס"ל נע"כ דהשבי ימים פורים הם קטועים גם שניהם יחד למשתה ושמחה לכל המקומות שזה כמ' ועיי' בתורה"ק תיקון כ"א (דף כ"ד ע"א)

סימן י' (דף י"א ע"ג) נד"ה וזמנה ראיתי וכו' נמ"ש שלא יאמר חכמים כשפנים עשה לי וכן הוא נמ"ש א"ס למוס' שאחר הנכרי לכשפנים

שם. נמ"ש דלדורקו לים או לנהר הוא תמצאה לברסלית עכ"ל ועיי' נש"ו"ת שנת יעקב (ח"ג סי' ל') לענין רפואה לזרחה הקמיע לנהר והתירי לכתחילה בשנת זאת וזרחה הקמיע לנהר למעלה מעשרה הי' דרך מקומו פטור לברסלית ומותר כיון דהנהר הוא כרמלית וכרמלית אינה תופסת רק עד יו"ד עיי"ש וז"ע ואכתמ"ל

סימן י"ב (דף י"ב ע"ב) נמ"ש ובאמת גם ברישא חוששין חיינו לחלק ח"פ. ויש ראי' ממשנה מפורשת נגעים (פ"ד משנה ה') אין חוששין שחל מועט מוקף שער שחור או הנהרת, והיינו חוששין לקולא שמקום השערות שחורות ממעט הנהרת מכארי' עיי"ש וכן נש"ס חיר (דף ס"ג ע"ג) אלז משורר או מפורר וכו' חוששין שחל בין פריקין עבר עיי"ש והיינו חיישינן לקולא, ועיי' תוס' קידושין (דף ל' ע"ג) דחוששין י"ל גם לקולא והגזילו רמ"י מניטין (י"ט ע"ג) חיישינן נמי מילין כתבו והי' גטיל והיינו להקל וכן נבטנהדרין (דף ל"ג ע"ג) שער ש"כ זו וכו' חיישינן שחל אחרתו וכתבנו והיינו לקולא עיי"ש וועיי' זה דגריני תר"י שירי מנחה הל' למנח"א ח"א דף ע' ע"ג נס' י"ח בתחלתו עיי"ש

סימן כ' (דף י"א ע"א) נמ"ש ומסילא בלי"ו משום דאין שירי למור בשביל נכדל כמלאכים לחלק בין אם איידי'ם בקול נמוך בחשאי' או בקול רם וכו' וענין זה א"ס מלה"ש יודעים המחשבות עיי' נמשכיל לדוד למחר"ד פאדרו ז"ל על החומש (פ' וירא) נד"ה וירא מה וירא וכו' מ"ש זה בשם משנת כחמיים למחר"ס חנני' ז"ל וזה שסיים דגראה ומחשבות נז"ל א"י המלאכים והיית נז"ע

שם (ע"ב) נמ"ש א"ו פשי' דבגתה היינו בקול נמוך וכו' וכמונח' נחום' נדרכות (ח' ע"א) ד"ה רב שנת דהאס

בהערה לסימן ד' נד"ה וזמנה ראיתי עתה וכו' שנת מלאכי' בשנת חיים להג' מהרש"ק ז"ל תשובה מ"ו, לסי' קל"א נסעי' ו' שכתב מזה

שם בהערה לסימן ס"ג. וכן נש"ו"ת זרע אמת (ח"ג סי' קמ"א) והש"ג נ"כ על הנית יעקב אלא אמנם למעשה נזה לא אסיק להחלט עיי"ש

בסוף סימן ד' (דף ו' ע"א) וכן גם' יד אהרן למחר"א אלאמנדי ז"ל (או"ח סי' ל"ח) הניח דברי מהריט"ן ז"ל אלו להלכה וכן נש"ו"ת דברי יעקב (להג"ג מהר"י שור מהרמ"א) סי' פ"ה האריך נזה והעלה לחייב בתפילין ציוס הש"י שהוא יום הקצורה ולכ"ד עליהם עיי"ש

סימן ה' (שב ע"ב) נמ"ש לענין משתה ושמחה ב"ו כבו י"ד בלי שנינו וכו' וכ"כ זקרי הלגוש (סי' תרל"ז) שם דפורים קטן לריכין משתה ושמחה קלח בשני הימים י"ד וט"ו ובס' תרנ"ו לענין יום ט"ו צפורים בכל השנה כ' דקנלו עליהם ימי משתה שני הימים וכ"כ שם (סעי' ח') ציוס ט"ו הוא שזמן פורים וכו' חייב נמשחה ושמחה כמו דגראשן שגל' את שני הימים האלו עכ"ל ולא כתב כלל לשון "קלחת" כמו שזכיר להלן נש"ו"ת הרמ"ח משא"כ צפורים קטן (נס' תרנ"ז) כ' הלגוש נ"כ לשון "קלחת" והחילוק תונו דפורים קטן י"ש ס"ס היינו אולי כדעת הסוגרים דגם בהספד ותענית אינו אסור צפורים קטן רק כשהוא המנילה וגם ספק אולי חייב משתה ושמחה אינו בכלל אסור הספד ותענית והי' כמו ס"ס ע"כ כתב רק לשון קלחת משא"כ צפורים גדול ציוס ט"ו כתב שחייב נמשחה ושמחה בשני הימים שניהם שום לענין משתה ושמחה כד' המנהגים והסמך' ככ"ל וועיי' מ"ש נבאל"ח סי' תרנ"ה

סימן ה' (דף ו' ע"ג) נמ"ש ע"כ חייב בשמחה באדר הראשון בפורים קטן וגם חייב בשמחה בששן פורים מפעם חנו' וכ"כ הר"ן (דף ו' ע"ג) על המתני' אין ציון וכו' אלא מקרא מנילה ומתנות לאציונים בלדד דהיינו טעמא דלא אמר טענות פורים משום דמסקי' נגמ' הא לענין הספד ותענית זה ח"ה שזין וממילא משתה ושמחה (דהיינו טענות פורים יתירה) בכלל איסור הספד ותענית עכ"ד הר"ן ז"ל וכ"כ נהגות משנ"ן (קטן) למחר"ס מרוטנבורג ז"ל (נהגות' לריני פרק ז"ל) ח"ל דהקדוק דנתיבט שגדירות האחרונים כיון דלענין הספד ותענית שזין א"ס כן י' להרצות נסעוהו נצ"ל ש' אדר ראשון כמו צי"ד של אדר שבי עכ"ל עכ"פ דתלוי ונצ"ל איסור הספד ותענית נחזיו משתה ושמחה כמ'

והנה לכאורה י' הוכחה מדגרי השלטי נגורים (נפ"א מנילה) ומונח נכנה"ג ומנ"א (סי' תרפ"ח ס"ה ה') נכרך שהוא ספק אם הוקף מיתות יהושע בן נון שגורין צי"ד וט"ו ונהגים שמחה ומתנות לאציונים בשניהם עכ"ד משמע דס"ל דא"ס אינו ספק הוקף וכו' ל"ג שמחה בשניהם היינו נט' א"ך נאמת דייק הפמ"ג נזה ולמה לא כ' הש"ג משלוח מנות בשניהם אע"כ דט"ס וחסורי מחסרה שם ע"כ י"ל דגם שמחה לא הוקף נדויה הלשון וז"ל משלוח מנות או י"ל שכונת הש"ג דגם למאן דס"ל לדין חייב משתה ושמחה בכלל איסור הספד ותענית מ"מ כשהוא בעיר ספק מוקף מודי גם הד' פוסקים ומחייב נמשחה נט' משום דספק מ"ע מדגרי קבלה למחמר

שם (דף ו' ע"א) נמ"ש נד"ה ויכין שביארנו בס"ד החיוב כד' חפוסקים במשתה ושמחה בפ"ו כסו ביר"ד וכו' ועוד יותר מזה עיין מור הקניעה (סי' תרנ"ג) ש"כ ח"ל א"י

חצות' חלקו עליו וכו' זין רשעים כחוצו. משמע חל' התעורר דגם נאסורים ענלמל עשאו (ונלי יחז מיהא צבד) יס לחלק קנורסת לכ"א וכו' נרלה נפשיטות מחברי הש"ס הלן סס (דף ר"ג) דלמרי' מירי חטאת לו ללא תתכר אלל איסורל ענלמל קחצינ למה כ"ח לקתור זין רשעים נמוריס עכ"ל הנח' משמע נרור דגם נאסורי ענלמל (שליק אלל נמירי) יס להפיר קנורסת זמ"ז כ"א כפי ערכו ועיי"ש גס' ערוך לנר (בדף ל"ג) מה שישנ פרש"י שדיק נמה דנקט "רשעים נמוריס" נגמ'. (ומ"ש שס רש"י דלון כלן שנות נע"כ ז"ל דלון כלן אלל שנות כמ"ס צערוך לנר שס).

שם נמ"ש וכו"ש עכ"ה אצל ישראל בשך וגם מהא דלמרי' שס נפסהדירן דקנורה ילפינ מהא דקנרי לנדיק והנה מצינו נקנורט שרה ע"י אברהם אצטו כ' בזה"ק חיי (דף קכ"ז) עה"כ רידנר אל נלי חת וגו' וכו' ס"ד דלנרסה נעל ללחקנרל צמיר' זין מחלצין וכו' אלל נכחמה נעד וכו' עכ"ה עיי"ש הרי דפשיט האיסור גם בזמן האבות הקדושים אלל לקנור זין מחלצין היינו קנרי העכו"ם ואלו גם כשהיו מחתרים לתח לו מקום שיה' ת' אמות לכל זד כי לחתת קנר משמע מקום רחל לקנר משפחה כמו שנהגו תלמידי הקדוש אב רדתי עתה ש"ד טוב עטם ודעת מהדורל תליצא ח"נ (נסי' רנ"ג) כ' נלנחת אש תורת ה' והאריך כי אסור לפרוץ הגדר שזין קנרי ישראל לקנרי עכו"ם וזריך להיות נדר צניניה משמע שס גם אלס ידדיקו ת' אמות כס' עיי"ש ורדתי עתה נס' מלח יעקב עה"ת להגאון מליסא זל"ל (צפ' חיי) שפ"י כ"ל חנו לו לחתת קנר עמכם היינו אלל יקנורו נקנורסת משום שזין קונרין נדיק אלל רשע וכו' עיי"ש

שם (דף מ"ג ע"א) נמ"ש ואנחן חקוברים עוברים באיסור דמי' ובמה איסורים כנ"ל וכפי שנראה מזה"ק פ' חיי (דף קכ"ח) משמע דמלנד דלא טוב הוא לפני הדיק כשהקנר אינו הגון אללו (כס' חס"ה) דגם לפני החוטא הוא נזשה יותר כשהקנר נדיק נמור אללו כמ"ס שס אמר ר' שמעון נשעתל דעלל אברהם מתעשרת אלל שרה חתן קנר אלס ומהו ולא קנלו ללחקנרל חתן אמרו ומה אטן נכסופל קמי' קונ"ה נהיה"ל עמלל נזין ההוא חוזה דנרימלל והשתל יתוסף לן כסופל אחרל חתמי ענדין עזין דנכו אמר אברהם אלל אלל זמין קמי' קונ"ה צניק דלא תכסוף קמי' לעלמין עיי"ש משמע דדוקל אברהם שתיקל חטא' על ע"ז של אה"ר חטא' נרע"מ פ' נהר וכמ"ס נחפשי' והוא הנטיה ללדער כנ"ל אלל אחר שזין לו שייכות כ"כ עם הקנר נסמוך לו אז יס לו נזשה (להת) על חטאיו נצטיל אחר הקנר נסמוך אלל חטא נה' ה' ישמרו ויחייט

סימן מ"ח (דף ס"ו ע"ב) נמ"ס איסורא מיחא איכא גם במספריים וכו' הנה הניע לידי נעה"י עתה שו"ת דברי רנ משולס להנלח ת' משולס ז"ל זן הנלחן חכ"ס ז"ל וכו' שס (נסי' ו' דף ז' ע"א) ונלשנ' ה"ס אינו נמנלל כ"כ אעתי' לשונן ח"ל קנ' הרננ"ס פקח נצחל מהל' חוקות העכו"ם דין ו' דפלות הראש תותר ללקט הפלל נמספריים ונפילות הזקן שחורו כחז לפיכך אלס נלח וקנו נמספריים פטור ממשמע אלל אסור וכנר העיר עליו נלכו כמ"ס וסנר דללו דוקל והוא דוחק דרנטי משה דדיק תרים והנרלה נעיי' דס"ל להרננ"ס נדחי דחמרת שתיקל פילוח לית לן נמספריים כיזן שזינו משמית מחורת תכשית וקישוט נשים הרי יס לאסרו ומחיתין מני דייקל דלא קתיי אלל אינו חייב ולא מותר והיינו מטעם קישוט ונפילות הראש לא שייך דלדנרל ניוולס ושערס נר להס ל"ל עכ"ל נחשו' דברי ר' משולס ה"ס חתו כל' הנ"ל הקדמות ושאר האחרונים עיי"ש נמקומס

סימן נ' (דף פ"ט ע"ג) נמ"ס הרי לא עשה ולא כלום ושוב לא נקנרל כלל. ועיי' חוס' פסחים (דף פ"ט ע"ג)

חצירי נקול דרך הכל חצירי נמנח עיי"ש והיינו נמנח הוא שלל נקול (רק נקול נמנח וכוני נמנח) ועיי' נחמ"מ ס' שפ"ד נש"ד (ס"ק ד') נד"ה כחז מהרש"ל נכיון הצרכה "נמנח" שלל ישמע חצירו וכן נכיוסו ה"ס דרך לגרד נמנח היינו נמנח עיי"ש ועיי' ש"ס יומל (פ"ו ע"א) שיהא קנרל וסונה ונמנח ת"ח וכו' מו"מ דיעבור "נמנח" עם הנריות (עיי"ש הנ' נעין יעקב) אלל מי וכו' דלון דיעבור "נמנח" עם הנריות שזינו מנר עמו נקול נמנח היינו שמונר נקול רס נד חצירו ומרים קולו עליו עיי"ש והחילוק נראה "נמנח" נראה כמלחש נשפתיו וקולו לא ישמע "ונמנח" נראה הכונה נקול נמנח אלל לא נלחשה כ"כ כמו "נמנח" וכן מפורש נטוש"ע אר"ה (ס' ג"ט סיע' ד') נצרכת יוגר אחר עם ה"ס נמנח ועיי"ש נמקורו נחשו' הר"ש (כלל ד' סעי' י"ט) משום אלל לכרין כ"כ נמנח"ל כשמשמע מה"ס ר' רק שילחר עמו נמנח והיינו נקול נמנח כס'

סימן ל"ד (דף ל"ו ע"ב) נמ"ס חנה בודאי יפה חורח וכו' וכנודע מד' הנחות אשרי נשס אור"ז דהיכא ש"ס לחוש שחל ויזלזלו ככרים לו שחל יכנסו זו חיס לו נודלי מזה לפנותו כן פסק נש"ת מהרל"ה ח"ב (מים עמוקים) סוף ס' י"א עיי"ש וועיי' מ"ס נמנח"ל ת"ד ס' י"ח

שם (ע"ד) נמ"ס ולא לקבלו בין קברי ישראל ועיי"ש ש"ס סנהדרין (פ"ג ע"א) זאת ועוד אחרת והגלגול של יהויקים דקנורו והדר ננו וכו' שגרתה נטרל וקלחה כי אחל אמר היינו דכתיב זאת ועוד אחרת עיי"ש הרי מה דשרפתו ה"ז עונש קשה וציון כ"כ מחור כמו אלל נל לקנורל כלל ושיסמנעו הכלנים ואלו עוד קשה יותר כנראה מה

ועיי' נקדושת לוי (פ' וירא) עת"כ הנה האש והעניס ואי' השה לעולה דשלל למה לך לשרוף אחרו אחרי שגבר ה' נשחט יוכל להניחו כך ולא לשורף עיי"ש ולכאורה קשה על דקדוקו דהא אלס ה' פנח אלס יוכל להיות קרנ ה"ז נח' עולה ששרפנו גם אחרי שישחט אחרו א"ו דכונתו דלנצי אלס שמקנל חס"כ גם נכל ד' מיתות דגם נשריפה הרי הגוף נשחל הייס רק שנותני' אחר לחוף פיו (כדלמרי' נסנהדרין ופסק הרמנ"ס) כן הוא צמיר' קרנ אלס עולה אלס להרננ"ס נע"כ אחר שישחטנו דריך להנה נז כנוד לקנור נופו ולא לשורף שזה נזיון לפי דמי' ישראל ע"כ גם לפי ההס"ד שהי' שיד הרנננ נני אלס עכ"פ לא ישעש נצטילל כן לשרוף נופו ושפיר מונן דברי הקדושת לה כנ"ל

סימן ל"ו (דף ל"ח ע"ב) נמ"ס וששעתי כבר ק"ו זו גם בשם נאון א' ויל' עיי' נש"ת אחרי אלס ח"נ נסופו נהשמתו שהקשה כן עיי"ש

סימן מ"א (דף ס"ב ריש ע"ד) נמ"ס בערך דומתו וכו' רק אצל חכמי התורה כנ"ל ונלמח מש"ס סנהדרין שס נראה דל"ל לכרין כ"כ לקנור כ"א זין אנשי מדתו הדומים כמוהו ממש דהא אמרו שני נתי קנרות היו לפי שזין קונרין רשע קל אלל רשע חמור ולכאורה ה"ז זל"ל ארבע קנרות כדי להיות לכ"א נפרטות ולא רשע החמור צויתר אלל רשע החמור אלל קל עונו חמנו חתו מקי' הנח' שס (דף מ"ז ע"א) וליחקין ארבע קנרות ומשי שני קנרות נמלל נמירי לה פירש"י הלל"מ ולפ"ז הרי שס נזה"כ דלון ללמוד למק"ל ונלמח זל"ל נמק"ל נריכין למקדק נפרטות נכל האפשרות למחמח ממש נקנורסת נשכונתס אלמס גם נזה יס עקולי ופשויר נמה דלמרי' נש"ס ינמח (ל"ג ע"ב ו"ג ע"ג) נ"ח לקנורו זין רשעים נמוריס ושס (דף ל"ג) פירש"י אלל נספליס ונשריפס היינו לפי שיעת הש"ס סנהדרין שס דכחו נזה"כ הוא (היינו הלל"מ) נספלין ונשריפס נקנורסת זל"ל אולס

ציון שמלענין האפיקותון (גליל ז') עד אחרי חלות הגם כי נאחרי געטס כ' שגס נכזית מזה גליל ז' י"ל כן מ"מ נאחזת יס לחלק צין כזית מזה הראשון לאפיקותון גליל ז' כס'.

סימן ג"א (דף ג' ע"ג) נמ"ש וואס האט געמאכט חסות ותי"י ש"ס גרבות (דף י"ח ע"א) המוליך עמלות מקום למקום וכו' כדרך שחמור נעמלות כך חמור גמ"ח עכ"ל ועוד יס רח"י דפני העמלות ולקונדן נכבד הוי כמו הולאת המת מתחלתו דהא כתב הדרישה והט"ז (נפ" ת"ג ס"ה א') דכהן אינו ראוי ללקוט עמלות אצלו דשאל מחסר מחציו וזו אסור לטמא לו עיי"ש הרי מזה דאס רואה שלא מחסר מחציו אז מותר ומזה לטמא לו כמו נקברתו הראשונה וארי פשוט דלאחר סתימת הגולל שזת אין מטמא כהן לקבר אצלו א"ו דנעת הפיטוי הוי דינו לטמאות לו (אס הוא שלם) כמו נעת הקברות מתחילה וא"כ י"ל ג"כ (לענין ישראל) דלהלילו שלא יתבזה צפניו הוי ודאי כמו הולאתו וקברתו מתחלה.

סימן ס"ח (דף ס"ד ע"ב) נמ"ש דבאחריתו תניא בגמ' בבבש אסור לפסולא בגמ' ועיי' דנברי אלו"ר דנברי תשונה ס' ק"ה סוף ס"ח ט"ז מ"ש נזה

סימן ע"א (דף ס"ה ע"ב) נמ"ש בשם גדול א' שחמט כמר צ"ו ודחזירי ודקס בדבר דת' ועיי' נש"ת מהר"ם שיק (חיו"ד ס' ר"ס ר"א) וחסד שגראל דהוא חיי"ר שס גמ"ח הגדולים מ"מ פשוט דחיי"ר נכלל דס"ח נס נקטנים גלי חילוק ועיי"ש מה שנחלק מחולד ליישג ההיתר על הגלוינות הקטנים שאינם כשיעור הסי

שם (ע"ג) נמ"ש ונכון מנחה ופועלם וגם גדולי עולם וסגנון ישראל תורה ודאיתו נש"ת קנאת סופרים להג' מהר"ק ז"ל (ס' י"ח) שז' שגראל דלון לחלק צין ס"ח קטן לגדול ונלעג"ד כתנתי כי מהג העולם ונפרט שגראל נכונה מו' האשכול (ולפ"ד המלך האשכול) כס' דהוא לא קאי רק כשעושין ארכו כהקפו

סימן ע"א (דף ס"ו ע"ד) נמ"ש אלו דה' אסות בודאי חם שזו ולא ליורשיו בגמ' ואלו חם ברשותו וקניינו של חם וכו' וזה נראה נש"ת צמות (דף ס"ו ע"ג) שקלוח יחתי ופרסום מתחילתו חמר רבא קנייא מיתחיל הגם דהמכחון שס נפירסי דקניא מיתחיל משום דתכריכי המת אסורי הנאה הם מ"מ מלשון קנייא מיתחיל מתחיל דלתי לאשמעינן דיש עניין למת נהדנדים שלו גם לאחר מיתחתו (כמו דחיי"ר שס) והיינו בתכריכיו וז' אמות על כיוצא באלו שייך דקנאו המת לעולם כס'

שם (ע"ד) נמ"ש וארונות שלטו חם של עץ ודתי ספורש דישרף ודמח ב' בלשון נראה לי ועתה העירנו ת"ח גדול כי הפי' שס שגראל נמ"ש "נראה שגראל דלשון לקונדן עפרס" היינו שזה נראה לו להוסיף חומרא לקונדן עפרס ולא די נשיפה דילמא משכית אינש העפר ככ"ל אצל השריפה ארונות פשוט לי עפ"י המצוא נמ"ש שמחות וכן פסק נש"ע וכמ"ש הה"ג השולח שס:

סימן ע"ב (דף ס"ז ע"א) נמ"ש שעל חדרך יש שם בתי צ"ו וצלמים וכו' ועיי' נש"ת אצני סר להנה"ל מחלאתשניו ז"ל (חלו"ת ס' ל"ג)

בסוף סימן ע"ה (דף ס"ח ע"א) אעתיק בזה לוח אהנה מ"ש יד"ג המרקי ונקי שיה"ח מ' שלמה נוקרע הי"ו על דבריו בזה וכפי רגזו הטוב אעשה לו אמת לטובה לקונדן דבריו הנה ח"ל נש"ת מהר"א (ח"צ ס' ע"ה) כתב שס ליישג ק' המהרש"ל נפסית דהיקא שאינו ניכר דלמח לא מקשה משרת המלחם גם לר"י וכתב דרבינו דיון נדפסה אדומה לא יחלף לי ורק דלמרי' כיון דניחא לי נעשה מלחמה ואף דאס נפסל נרדף לשלם ולא יחלף לי עכ"ל אס אינו נרדף לשלם

נראה ודאס דלא עשה ולא כלום. דמפרשי ג"כ כן קו' הגמ' שס דיון דלא עשה ולא כלום (היינו דלון עשייתו מועלת) אחרי הקנסין לי' כיון שזין חמש נעשייתו עכ"ל.

סימן ג"א (דף ג' ע"ג) נמ"ש וואס האט געמאכט חסות ותי"י ש"ס גרבות (דף י"ח ע"א) המוליך עמלות מקום למקום וכו' כדרך שחמור נעמלות כך חמור גמ"ח עכ"ל ועוד יס רח"י דפני העמלות ולקונדן נכבד הוי כמו הולאת המת מתחלתו דהא כתב הדרישה והט"ז (נפ" ת"ג ס"ה א') דכהן אינו ראוי ללקוט עמלות אצלו דשאל מחסר מחציו וזו אסור לטמא לו עיי"ש הרי מזה דאס רואה שלא מחסר מחציו אז מותר ומזה לטמא לו כמו נקברתו הראשונה וארי פשוט דלאחר סתימת הגולל שזת אין מטמא כהן לקבר אצלו א"ו דנעת הפיטוי הוי דינו לטמאות לו (אס הוא שלם) כמו נעת הקברות מתחילה וא"כ י"ל ג"כ (לענין ישראל) דלהלילו שלא יתבזה צפניו הוי ודאי כמו הולאתו וקברתו מתחלה.

שם (דף ג"א ע"ג) נמ"ש יש לחלק למכור חסות בשביל חפצים שכתבתי והנה גמ"ח (ס' ע"ר) נשס רבינו מנחם דרינס יכולין למכור ס"ח ללמוד תורה ליתום המוטל עליהם או להשאלו אשה וכו' הגי' ותיבה לפימ"ש דלא התיירו אלא כשאין לו דל למכור נראה דנדרים מיי לא שריין אלא"כ אין להם על מה שיסמכו והם עניים מודוללים עכ"ל הגי' וניקון דיון אינם עניים מודוללים כ"כ חלילה אף נמקום מחלוקת בזה וכיון שלא יתנו מפרז הוי אין לך לדלול גדול מזה כיון שיש לחוש כס' שיהיו אחר' מהנעוקין (על הפיטוי) ואינן עניין ע"כ להחיר

סימן ג"ה (דף ג"ד סוף ע"ג) נמ"ש ודאס ג"כ בין חלחל דלא יצתה מחרוב וכו' והנה ג"ל רח"י מש"ס יומא (ס"ו ע"ג) נשעיר המשתלח א"ר שזת לומר שאס ה' חולה מרכיו על כתפיו וכו' וכן פסק הרמב"ם (פ"ה מהל' עבודה יוה"כ פ' ה' י"ט) ואס נאמר נחלה לחוש שילא מרוב כשרות למח לא נחוש נשעיר המשתלח ש"ל כשר ושיון נקומה ובמראה ועריפתו פוסל בו א"ו דלון תשס זה לרינא כלום.

סימן ג"ח (דף ג"ו ע"ג) נמ"ש ועיי' מה שכתבתי לעיל ס' (נ"ב אורח ב') הנה שזת רחתי נש"ת אצני סר (חלו"ת ס' ע"ג) מ"ש בזה עיי"ש העלה אודות הנכרה כשאלכל פחות מכזית עפ"י הרופא שילמד קודם האכילה ההלכה נחמ"ס שנירד נרוך אלה וכו' ויחמר כן נפירוש הנכרה נשס ומלכות

שם (ע"ד) נמ"ש וסקילין ביה"פ ב' חיו וזולא עיי"ש והנה נמאל לפי' דגליל ז' דפסק לאו דוקא האפיקותון אלא גם הכזית מזה ג"כ כיון שהוא אז דרנג מותר לאכלו לאחר חלות (דכיון דלון ניכר כ"כ י"ל דלא הוי זולולא ככ"ל) ולמה מצינו שס נאחרי געטס וגם נס' מנחם ציון נשס רבינו הנה"ק מהר"מ מרימנון ז"ע שאלכל' האפיקותון גליל ז' אחר חלות ולמה דוקא האפיקותון דהא גם הכזית מזה מותר לאכלו אחר חלות לפי ה"ל אולם יש ליישג דעת הקדושים האלו דהקילו רק דאפיקותון גליל ז' ולא נכזית מזה משום דאפיקותון הוי תרתי דרנג כיון שכבר אכל כו' ת מזה (וכס') להלן בזה דלא הוי האפיקותון גם גליל א' רק דרנגן) הגם שנתן ההת"ס שס דתנדין אמרור גליל ז' אף דהוי (עס הגרבה) ג' דרנגן מ"מ היינו לענין הגרבה כי היכא דלח לחלו"ל דהגרבה הוי הקפידע ע"ז דאס לא ינכרו עליי זולולו בו כס' נפנים מש"ס שנת אצל היכא דהוי תרי דרנגן נודאי יש להקל יתיר לענין אחר חלות הגם דהתוס' כ' גם נחד דרנגן דהיינו הלל ציוס א' מ"מ כיון שהרמ"א התמיר כהר"ן גליל א' גם נהלל ע"כ אולי מטעם זה לא ראה הנה"ק גליל געשט נגד דעת המתנדר והרמ"א לא נאפיקותון גליל ה' ולא נכזית מזה גליל ז' (שהוא רק חד דרנגן) משא"כ נאפיקותון גליל ז' דהוי תרי דרנגן ע"כ הקילו וכו' שס נמנחם

[illegible]

סימן ע"ח (דף ע"ב ע"ג) גמ' ל"ש כלל חשש זה ודקדקו
 נסים ומופתים להחיותם. שם רש"י ונבואה כח"ק
 ויחזקו"ו תשיאלתו ז"ע ונזכרם שם נב' דברי יחזקאל על
 הדרגה שם"ה' ר"ל תיבא ל"ש חסר נבואה ונב' ר' תנאי
 וכו' ר"ל נתן להנבואה אותו שם משפיר לנאליכס ופ' ר'
 משה חסום שאין ראשון ליהנות מנשואה נסים וכו' משה שאין
 חסום ראשון ליהנות אין ראשון להקריב נחמנז ע"כ"ה' ר'
 ותמנה אדמו"ר נבואתיו ודיקן למד זה דם להקריב לגבי
 נחמנז אסור מנשואה נסים חסו לגבי ותחילה לשם ה'
 שהקריב ע"כ ר' חנון אכן שגועל אליו נדרק נ' והקרינו לשם
 ה' ע"כ ע"ה נדרבו נשטמו ויחזקו"ו ע"ה

סגנטי שירי מנחה לשו"ת מנח"א ח"ג

[illegible]

סִימָן מ"א (אות כ' סף ד"ה וזנת בתום) ויעי"ש ע"ס
 כתובת (דף ק"ה ע"א) שנלחם חורק את חשדו מזה
 הקציד דתורומין ועל האנדר ועל הגנוי ועל ויעי"ש
 פנימרי"י ח"ת מזה אף עניד חשד אלא עבדו ללא הפסיד
 ככלום גיש לו חלק נקרבנות משום תורומין כס', ול"ק דהו"ל
 למחרת נל"ה משום מזה אף עניד וזנל"ה ע"כ שורק את
 חשדו כדברי הירושלמי היר"א וי"ל דס"ל להש"ס כדברי
 הירושלמי משום ד"ל משכבין עליו וזנל וסו חיל האהל כל
 האחרין את משום תורומין על וכו' ועל העמיד לגנות פירש"י
 ואפי' לא נצנה לאחר מכן ועכ"כ שלא משכבנו יו"ד על
 חשדו וזנל"ה הרי נצנה לאחר מכן, אלא ודאי תימרי כשאין
 לחסות מזה תלשכו וע"כ האחרין דיש לו חלק גם כשלא יצנו
 וזנל"ה לאחר כדנ"ל

[illegible]

שבו נישא ל'י' והו"ל עתה חיללה ומתהפך לבגדי תכלית
והזולתין להחמיר לעצמם פסול עכ"ל לענין מחזור קולל למצב
והחמיר לתועה ופסח חדיני אדם וחייב נדיבי שמים ככל ספק
מחזור זמור"ד כ"ק רבינו שלום"ל

וְהָיָה דבריו היקרים לך **כְּצֵדָה** וְלֹא כִּי פֶדִיךְ הַגִּמְלוֹת אֶל
לְתוֹךְ לַעֲשֵׂינָי גַּם צְדִיק אִם הוּא רָע שֶׁן שִׁפְחָה
וְלֹא יִלְכֵּךְ לְקוֹלָהּ כִּי דָלָה מְאֹד פֶּדִיךְ מִתְחַלֵּף כְּתוּבָה וְיִצְחָק מִתְחַלֵּף
לְהַלְבִּיךְ אֵת כִּי רָצִיתָ עַל כֵּן וְכֹחַ הַמֶּלֶךְ הָאֵל כִּי הָיָה צְדִיק מִפְּנֵי
מִתְחַלֵּף (ת"א כ" ט') וְגַם (ת"א כ"ב ט') הָיָה חֲלֹשָׁתוֹ
וְהִיאָה וְהִתְחַבֵּר כִּרְכּוּד נָזַל הָאִסְטוֹר מִלְּפָנֶיךָ לְתוֹמָרָה זֶה מֵעַתָּה
וְהָיָה נִזְלָהּ כִּי מִפְּנֵי אֲדוֹמָה יֵרֵךְ כִּסּוֹת לְהוֹת וְתוֹמָרָה הִתְחַבֵּר
כִּרְכּוּד נָזַל הָאִסְטוֹר הֵאָחֵז לְהַתְחַבֵּר כִּי מִפְּנֵי שֶׁלֹא מָדַע אֵיךְ לְבָנוֹת
וְלִשְׁכָּתָהּ אֵלֶּיךָ הִיא סְפִיקָה לְהוֹרִיחִינָה לְתוֹמָרָה וְהָאִסְטוֹר
אֵל גַּם צְדִיק כִּרְכּוּד נָזַל הָאִסְטוֹר מִלְּפָנֶיךָ לְקוֹלָהּ עַכ"ל
וְהַעֲשִׂינָם. וְלֹא כִּי קָהָה לִּי הָיָה לֹא פֶדִיךְ עַל ר"י הָאֵל
ר"י ס"ל דְּבַר תּוֹרָה א"ל שֶׁנֶּאֱמַר וְיָדִיד פְּטוֹר מִשּׁוֹם הַדִּקָּה
שֶׁאִינוּ כֹּהֲלֵי ר"ש הַדִּקָּה וְרָכָה פֶּטוֹר מִשּׁוֹם שֶׁלֹא יֵהָ אֵל כ"א
וְהוּא הוֹלֵךְ וְכו' וְלֹא כִּי הוּא רִשְׁתָּהּ הַיְדוּת וְדָבָר עַל כֵּן
הָיָה הֵיחָד כִּרְכּוּד נָזַל הָאִסְטוֹר סְפִיקוֹ לְקוֹלָהּ וְשִׁפְרָה דָּלָה פֶּדִיךְ
לְר"י מִשָּׁכ"כ תּוֹקֵן וְס"ל הִיאָה אֵלֶּיךָ שְׁנֵי הִיאָה וְיִצְחָק וְהָיָה
וְהָיָה אֵל הָיָה הֵיחָד כִּרְכּוּד נָזַל הָאִסְטוֹר הָאֵל סְפִיקוֹ לְתוֹמָרָה
וְשִׁפְרָה פֶּדִיךְ דְּנִדְוִי אִם מִי לַחֲיוֹן אֵל וְלִשְׁכָּתָה קָהָה עוֹד הָאֵל
וְעַכְשָׁן מִתּוֹךְ קוֹלָהּ לְתַנְעֵן וְלֹא כִּי שׁוֹן צְדִיק אִם פְּטוֹר אֵל
לְתוֹךְ כְּתוּבָה.

סימן י"ג (דף ע"ג) סוף ד"ח אהבה מ"ש וז' להעיר מ"ס
 קיבוץ (דף ל"ג ע"ה) דבר הוה קרע שרלי חנני
 דנה נ"י אחי חזי לחי י' רחא י' ופרסני קרע אעבר
 חסוס כל תחיל ותחור ועד י' נוקט פירה חסמ
 שדי' כל תחית נס כה"ג דה' לנור, נחיתנו נו אי רחא
 י' וזו י' דל' י' כי' תפרס חסני כיון חסני חסני
 ונכנסו חסני לנחט כה"ג ונחסי' וחסות כד נרנ' י'
 ח"ס נדנ' מהחור' י' חס' י' ונחסי' וחסות כד נרנ' י'

סימן י"ט (דף ס"ב) בסוף ד"ה ובדיווחי בזה שזו ראיתי
בתנאי ("ד"ר ס"י כ"ה) חסם ים לאחרי ציעלה וינא
בנשואי"ם וזו מקרה קודש הזה וכו' שם שחזקו ליט' אומר
בנשואי"ם כלל את וזו מקרה קודש זה ליט' אומר קודש הזה
אחלה ראשון ואחרון ע"ד ונפלא כי ים ענלם מתנת דברי
הרמזים ש"כ צפירום שחזקו"ם מקרה קודש הזה ח"ת רק
צירוס ראשון ואחרון מארזו שזמנו כלי"ל

סִימָן ב"ד (דף כ"ג ע"ב בסופו) בענין חפצים) הנה לא כדח מ"ש זזה נס' השג' לר"א נחור אחנס דנריו סחוריס לדחיל' הר"ל (נפרס השזונה) וחנולל ח"ן חסס חסחש וכנר לוחור עזו זזה ועי' נס' אדרת אל' להר"ש זכר"ל נסס' ע"ד ח"י הכיכור (חח' ל' ל"א ל"ב) וח"ש נטוט טעס ונריר נדג ס' תסג' חס' הע"ש

סימן ל"ח (דף ל"ב ע"א) נ"ח דרב סבר ירושת חבלי דרבנן וחכמים עשו חיזוק לדבריהם כשל תרה והנס כי נקט"ד סס (פ"ג ע"ב) ס"ל לרז דעשו נזה חיזוק יותר מוזנר תורה מ"ח המסקנא הוא כמ' דק נשל ד"ח עשו גירושת הנעל משום דילפינן זה מקרא

סימן ל"ח (דף ל"ב י"ב בסוף ד"ה והנה ראיתי להגאון)
ועי' נח"ט (ס' ל' נטו"ס ס"ק ט') בשם חו"ס' ימות
(דף מ"ט ע"ג) וז' נחשש מחזרת דברים אע"פ דנח"א
שהולידה מנעלה אחר הוי"ה לא מליני שגזרו רננו שם
מחזרת מ"מ כלו עשו חזרה לדברים יחזר משל חזרה

[illegible]

* נסדר ע"י חב' נפתלי עהרענרייך נ"י - תלמיד בישיבה מנחת אלעזר ברוקלין

מפתחות

[illegible]

מפתחות

[illegible]

מפתחות

חלק דף ע'			חלק דף ע'			חלק דף ע'			חלק דף ע'		
תמיד			כריתות			ערכין			תמורה		
לב			יב תודיה או			ז			ד		
ג			א לה ב			ז כה ב			ה		
סד ב			ג סח א			ג יד ב			ז		
			א יג א			ג כז ב			ז		
			א נו א			ג ח ב			ז		
			ג יג ב								
			ג יד א								
			ד כ א								
			ג לה א								